

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัย ของอาจารย์ใน
วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน

Factors Affecting the potentiality in Doing Researches of
lecturers in Private Higher Educational Institutions

โดย

อรรวรรณ สุทธิพิทักษ์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

กุมภาพันธ์ 2544

ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย
เอกชน

ผู้วิจัย นางสาว อรพรรณ สุทธิพิทักษ์

ปี 2544

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบสาเหตุ ปัญหา และอุปสรรคที่ทำให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยไม่ทำวิจัย ขณะเดียวกันจะหาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนในการสนับสนุน หรือกระตุ้นให้อาจารย์มีความสนใจและทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นในการศึกษาจึงเน้นเฉพาะกลุ่มของอาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในประเทศ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2542 – 2543 โดยการสุ่มตัวอย่างอาจารย์แบบง่ายในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ตามสัดส่วนของจำนวนนักศึกษาของแต่ละสถาบันในขณะนั้น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 3 กลุ่มข้างต้น

จากการรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างอาจารย์ที่ทำการสอน และอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร จำนวนรวมทั้งสิ้น 424 ราย สามารถสรุปผลการศึกษาที่สำคัญ ดังนี้

1. สาเหตุที่อาจารย์ไม่สนใจทำวิจัย ส่วนใหญ่มาจากไม่มีเวลาในการทำวิจัย โดยให้เหตุผลว่าต้องใช้เวลาไปกับการสอน และการบริหารงานในระดับต่าง ๆ มาก
2. อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการทำวิจัย เพราะการเป็นอาจารย์ที่ดี มีคุณภาพ และได้รับการยกย่องทางด้านวิชาการ ควรจะให้ความสำคัญกับการทำงานด้านการวิจัย แต่ทั้งนี้สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องให้การสนับสนุนอุปกรณ์ เงินทุน การอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ และระยะเวลาในการทำวิจัยให้มากขึ้นด้วย

เลขที่ 0144014
วันลงทะเบียน 12 ก.ย. 2544
เลขประจำตัว 001.4092
0373 น

Title : Factors Affecting The Potentiality In Doing Researches of Lecturers in Private Higher Educational Institutions

Researcher : Miss Orawan Sudhipitak

Year : 2001

ABSTRACT

This research aimed at studying factors affecting the potentiality in conducting researches of lecturers in private higher educational institutions. The main purpose is to analyze reasons, problems and obstacles inhibiting college and university lecturers to conduct research. Meanwhile this study focused on finding out other factors which supported or stimulated the lecturers to be interested in and continuously doing their researches. The research, therefore, emphasized on studying the group of lecturers who worked in colleges and universities from 1999 to 2000. By means of simple random sampling, the sample was selected from large, medium-size and small colleges and universities according to the proportion of the number of the students in each higher educational institutions in the period mentioned above.

From the data of 424 questionnaires completed and returned by lecturers and lecturers with administrative positions, results of the study were summarized as follows :

1. The main reason that caused the lecturers not being interested in doing researches was lack of time. They asserted that most of their time was used up in teaching and completing administrative work at various levels.
2. The majority of the lecturers strongly agreed with the needs to conduct researches because to be well - qualified and academically recognized lecturers, researches should be accorded more importance. The higher educational institutions should, however support lecturers by providing more materials, funds, facilities including time in doing research projects.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่กรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัย และขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร ที่ให้คำแนะนำปรึกษาจนทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย คณะจารย์ของวิทยาลัย มีชชั่น มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยเกริก และ คุณนิรมล ภาระสกุล ซึ่งให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างดียิ่ง

สำหรับบุคคลและหน่วยงานอื่น ๆ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับข้อมูล และคอยช่วยเหลือแนะนำ กระตุ้นเตือน และเป็นกำลังใจซึ่งไม่ได้กล่าวนาม ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อรรวรรณ สุทธิพิทักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 คำนำ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐาน.....	3
1.5 นิยามศัพท์.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 บทบาทหน้าที่ของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย.....	4
2.2 บทบาทของอาจารย์ในด้านวิชาการ.....	6
2.3 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	13
3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	13
3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	14
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	15
4.1 คุณสมบัติของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม.....	15
4.2 ลักษณะและประสบการณ์ในการทำวิจัยของอาจารย์.....	16
4.3 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่องานวิจัยในด้านต่าง ๆ.....	18
4.4 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย.....	21
4.5 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคในการทำวิจัย.....	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	26
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	26
5.2 อภิปรายผล.....	28
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	30
บรรณานุกรม.....	31
ภาคผนวก.....	34
ก. แบบสอบถาม.....	36
ข. ตารางที่ 4 – 19 แสดงลักษณะของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม	42

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1	แสดงระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับงานวิจัยในด้านต่าง ๆ.....	20
2	แสดงระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย.....	22
3	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจการทำวิจัยของอาจารย์กับประสบการณ์ การทำวิจัย.....	23
4	แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	43
5	แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	43
6	แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพสมรส.....	43
7	แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด..	44
8	แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ...	44
9	แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชาที่สอน.....	44
10	แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามซึ่งจำแนกตามตำแหน่งบริหาร.....	45
11	แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามซึ่งจำแนกตามระยะเวลาที่ ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา.....	45
12	แสดงจำนวนและร้อยละของอาจารย์จำแนกตามประสบการณ์ในการวิจัย.....	45
13	แสดงจำนวนและร้อยละของอาจารย์จำแนกตามวัตถุประสงค์ ความต่อเนื่อง และแหล่งเงินทุนในการวิจัย.....	46
14	แสดงจำนวนและร้อยละของอาจารย์จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยกับ สาขาที่ทำวิจัย จำนวนผลงานวิจัยที่ทำในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา และรางวัลที่ได้รับ.....	47
15	แสดงกลุ่มของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการ ทำงานวิจัยกับสาเหตุที่ไม่ทำวิจัย.....	48
16	ร้อยละของอาจารย์จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยทางด้านต่าง ๆ	49
17	ร้อยละของอาจารย์จำแนกตามระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำ วิจัย.....	50
18	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่องานวิจัยด้านต่าง ๆ กับสถานภาพของอาจารย์.....	52
19	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาและ อุปสรรคในการทำวิจัยกับสถานภาพของอาจารย์.....	57

บทที่ 1

บทนำ

1.1 คำนำ

รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเมื่อ พ.ศ. 2522 โดยยอมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ โดยปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กำหนดภารกิจหลักไว้ 3 ประการ คือ “มหาวิทยาลัย” “สถาบัน” และ “วิทยาลัย” มีภารกิจหลัก 4 ประการ ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ถือเป็นภาระหน้าที่อันสำคัญยิ่งที่จะต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนในภารกิจดังกล่าว ภารกิจที่สำคัญซึ่งถือเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา คือ การสอนวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงเพื่อตอบสนองความต้องการด้านกำลังคนของสังคม ส่วนภารกิจอีก 3 ประการนั้นเป็นถ่วงสนับสนุนหรือเสริมสร้างให้ภารกิจหลักดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวิจัย ถือได้ว่าเป็นหน้าที่ที่สำคัญยิ่งของอาจารย์ เป็นการบุกเบิกทางวิชาการเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ นำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา พัฒนา และชี้นำสังคมในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ดังนั้น การพัฒนาวิชาการด้านงานวิจัยจึงเป็นภาระหน้าที่สำคัญของสถาบันการศึกษา และเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงศักยภาพแห่งสถาบันนั้น ๆ ถ้าหากปราศจากการวิจัยค้นคว้าเพื่อบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพแล้ว มหาวิทยาลัยอันเป็นสถาบันอุดมศึกษาก็จะมีสภาพไม่แตกต่างไปจากโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษา ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้อันเป็นมรดกตกทอดมาเท่านั้น ทำให้ประเทศชาติขาดสถาบันที่จะทำหน้าที่พัฒนาผู้นำทางด้านวิชาการ

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาค้นคว้าวิจัยในระดับอุดมศึกษาจึงได้กำหนดแนวนโยบายการศึกษาไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) และเน้นที่การพัฒนาอุดมศึกษาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นโดยพัฒนาขีดความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยจะปรับปรุงการบริหารและการดำเนินงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ก็เน้นที่การส่งเสริมการวิจัยและการสร้างองค์ความรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ของสถาบันอุดมศึกษาให้มากขึ้นเช่นเดียวกัน โดยให้สถาบันอุดมศึกษาเร่งพัฒนางานวิจัยทั้งการวิจัยพื้นฐาน และการวิจัยประยุกต์อย่างมีทิศทางที่เป็นระบบ พร้อมกับการสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาจัดหาระบบเครื่องมือและอุปกรณ์การวิจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย จัดให้มีฐานข้อมูลและระบบการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลเพื่อทำวิจัยได้สะดวกขึ้น

จากการรวบรวมผลงานวิจัยทางการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด พบว่า ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทำวิจัยเพียงร้อยละ 14.13 แต่ผลงานวิจัยที่ผลิตออกมาส่วนใหญ่มองขาดเทคนิควิธีการวิจัยที่เหมาะสมที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ รวมทั้งขาดระบบการรายงานผลการวิจัยที่ก่อให้เกิดองค์ความรู้ จึงทำให้ผลงานวิจัยที่ผลิตออกมามีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีคุณค่าพอที่จะเป็นที่ยอมรับ และนำไปสู่การปฏิบัติได้ ดังนั้น ผู้บริหารสถาบันการศึกษาจะต้องสนับสนุนส่งเสริมหรือสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้อาจารย์ของสถาบันสร้างผลงานวิจัยที่ดีและมีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนให้สถาบันมีคุณภาพมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในการดำเนินงานวิจัยได้พบประเด็นปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงานวิจัยที่มีสาเหตุมาจากผู้ทำวิจัย ได้แก่ การไม่สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ การไม่ทราบขั้นตอนการทำวิจัย การเก็บข้อมูลเป็นการไม่สามารถนำไปใช้ได้ เพราะไม่ครบวงจร บุคลากรที่ทำวิจัยขาดความสามารถ การวิจัยขาดความต่อเนื่องและขาดการสนับสนุน แหล่งเงินทุนไม่เพียงพอ ภาระเบียดเบียนมากเกินไป ริดรอนเสรีภาพในการเลือกหัวข้อวิจัย ขาดการประสานงานขององค์กรที่เกี่ยวข้อง ขาดการเผยแพร่ผลงาน ขาดคลังข้อมูลและการขาดการยอมรับความสำคัญของงานวิจัยที่มีต่อการพัฒนาประเทศ

ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่าง ๆ จัดให้มีโครงการเพื่อสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาการเรียนการสอนและสร้างผลงานทางด้านวิชาการ แต่ก็ยังปรากฏว่าอาจารย์ของสถาบันต่าง ๆ มีผลงานวิจัยไม่มากนัก จึงเป็นปัญหาที่ผู้บริหารจะต้องหาทางส่งเสริมตลอดจนสร้างบรรยากาศทางวิชาการเพื่อจูงใจและกระตุ้นให้อาจารย์เกิดความพึงพอใจในการสร้างผลงานทางด้านวิจัยให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นตัวกระตุ้นและจูงใจให้อาจารย์เกิดความพึงพอใจในการสร้างผลงานด้านการวิจัยให้มากยิ่งขึ้น และมีปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นสาเหตุที่ทำให้อาจารย์ไม่ทำวิจัย

1.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อค้นหาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัยและไม่ทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน
- 2) เพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหาที่มีผลให้อาจารย์สนใจและไม่สนใจทำวิจัย

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

- 1) ศึกษาเฉพาะกลุ่มอาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย
- 2) ศึกษาในช่วงระยะเวลาระหว่างปี 2542 – 2543

1.4 สมมติฐาน

ความสนใจการทำวิจัยของอาจารย์ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การวิจัย

1.5 นิยามศัพท์

ศักยภาพ หมายถึง อำนาจแฝงที่มีผลกระทบต่ออาจารย์ในการทำวิจัยหรือไม่ทำวิจัย

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน หมายถึง สถาบันการศึกษาที่มีเจ้าของรัฐและเปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยได้รับปริญญา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) นำปัจจัยที่เป็นสาเหตุของปัญหาที่ทำให้อาจารย์สนใจและไม่สนใจทำวิจัยไปแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และให้มีความตื่นตัวสนใจที่จะทำการวิจัยมากขึ้น
- 2) นำปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัยของอาจารย์ไปส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีความสนใจที่จะทำการวิจัยมากขึ้น
- 3) ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกระบวนการส่งเสริมพัฒนาการวิจัยของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเอกชน

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชนนั้น จำเป็นต้องศึกษาถึงบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทและหน้าที่ที่ถูกกำหนดโดยกฎหมาย ซึ่งทุกสถาบันการศึกษาต้องปฏิบัติ

2.1 บทบาทหน้าที่ของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

จากแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือเอกชน มีหน้าที่หลัก 4 ประการ คือ ผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

2.1.1 การผลิตบัณฑิต

Patricia Cross (อ้างถึงใน สุกานดา ดีโพธิ์กลาง, 2542 : 4) นักการศึกษาท่านหนึ่งได้เสนอไว้ว่า บัณฑิตที่มหาวิทยาลัยจะผลิตออกมารับใช้สังคมนั้น ควรมีคุณสมบัติ 3 ประการคือ

1) เก่งคิด บัณฑิตที่จะจบจากมหาวิทยาลัยควรมีความสามารถในการใช้สติปัญญาคิดวิเคราะห์พิจารณาว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด และกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล หน่วยงานทุกหน่วยงานต้องการบุคคลที่กล้าคิด กล้าตัดสินใจ และพร้อมที่จะรับผิดชอบ

2) เก่งคน มีความสามารถในการรู้จักคนเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทำงานร่วมกับคนอื่นได้ ในสังคมปัจจุบันการทำงานคนเดียวอาจทำให้สำเร็จได้ยาก ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม

3) เก่งงาน มีความสามารถในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รับผิดชอบในหน้าที่ทำงานอย่างมีจุดมุ่งหมาย สามารถนำความรู้หลักวิชามาปรับปรุงให้ดีขึ้น และแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ สิปพนนท์ เกตุทัต (อ้างถึงใน สุกานดา ดีโพธิ์กลาง, 2542 : 4) ได้เสนอให้มหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพดังนี้

1) รู้ลึกและใฝ่รู้ในสาขาวิชาการ และวิชาชีพที่ตนสนใจ รู้หลักวิชาและทฤษฎีให้ลึกพอที่จะนำไปปฏิบัติได้

2) รอบรู้และใฝ่รู้ในวิชาการขั้นพื้นฐาน ในมรดกทางวัฒนธรรม และวิชาการที่สะสมมาในอดีต พอที่จะโยงเข้ากับสภาพปัญหาของตนเองในปัจจุบัน สามารถเข้าใจปัญหาและตัดสินใจวางแผนทางเลือกแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

3) ดำรงชีวิตโดยพยายามลดความเห็นแก่ตนเองลง เห็นแก่ส่วนรวมมากขึ้น มีความสำนึกในความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคม และตระหนักในความรับผิดชอบของความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมนุษย์ในสังคมและวัฒนธรรมต่าง ๆ กันทั่วโลก

4) ทำงานด้วยความรักงาน ด้วยความวิริยะอุตสาหะ ปรับปรุงงานให้ดีขึ้นเสมอด้วยการพยายามฝึกและปรับปรุงตนเอง

หากกล่าวโดยสรุป สังคมคาดหวังที่จะให้สถาบันอุดมศึกษาอบรมนิสิตนักศึกษาให้เป็นคนเก่ง มีความเป็นเลิศด้านต่าง ๆ เช่น วิชาการ ความคิดริเริ่ม ความสามารถ กล้าหาญในการแสดงออก ความกระตือรือร้นที่จะก้าวหน้า

2.1.2 การวิจัย

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า การวิจัยมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ มหาวิทยาลัยจึงมีการกำหนดทิศทางการวิจัยที่จะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมมากที่สุด โดยแบ่งการวิจัยเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นการวิจัยเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ เช่น การวิจัยปัญหาพลังงาน การวิจัยปัญหาสภาพแวดล้อม การวิจัยเพื่อการพัฒนาชนบท รวมทั้งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมไทย ความยากจน ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม หรือการวิจัยเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สำหรับสถาบันการศึกษา การวิจัยสถาบันก็มีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น กล่าวคือสามารถลดต้นทุนในการผลิตบัณฑิตและเพิ่มคุณภาพของบัณฑิตให้สูงขึ้น ลักษณะที่สองเป็นการวิจัยที่มุ่งสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ ซึ่งเป็นภาระหน้าที่โดยตรงของสถาบันอุดมศึกษาอันจะช่วยเสริมการผลิตบัณฑิตและการบริการวิชาการ เพื่อสร้างความเป็นเลิศในทางวิชาการ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ถือว่าเป็นภารกิจด้านการสอนและการวิจัยจำเป็นต้องทำควบคู่กันไป เพราะงานสอนที่ดีจะต้องมีผลงานวิจัยเป็นข้อมูลสนับสนุน โดยทั่วไปผลการวิจัยอาจนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายลักษณะ เช่น ใช้อ้างอิงทางการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ใช้เป็นข้อมูลช่วยเพิ่มคุณภาพในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน ใช้เป็นข้อมูลประกอบการประชุมทางวิชาการ หรือนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์โดยตรง เช่น การวิจัยเกี่ยวกับการใช้สมุนไพรในการรักษาโรค แต่อย่างไรก็ตาม ภารกิจหลักด้านนี้ของ

มหาวิทยาลัยก็ยังไม่มีการตอบสนองเท่าที่ควร ทั้งนี้ด้วยสาเหตุสำคัญหลายประการ เช่น การขาดบุคลากรด้านการวิจัย การขาดเงินทุนอุดหนุนด้านการวิจัย ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการวิจัย

2.1.3 การบริการวิชาการแก่สังคม

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมนับว่าเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัย แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดนโยบาย และแผนงานในอันที่จะให้มหาวิทยาลัยสามารถขยายงานด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมให้มากขึ้น มีการนำทรัพยากรที่มีอยู่ทั้ง บุคลากร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ของมหาวิทยาลัยมาให้บริการทางวิชาการแก่สังคมหลายรูปแบบ ได้แก่ การเผยแพร่ความรู้โดยการจัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ การพิมพ์เอกสารเผยแพร่ การจัดบรรยาย อภิปรายฝึกอบรมสัมมนา การประชุมทางวิชาการเฉพาะเรื่อง การให้คำแนะนำปรึกษา การร่วมมือในการแก้ปัญหาชุมชน การบริหารข่าวสารข้อมูล การค้นคว้าทดลอง ตลอดจนการออกแบบประดิษฐ์และการช่วยอาสาพัฒนาชนบท

2.1.4 การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ ศักดิ์ศรี และความเป็นชาติตั้งแต่อดีตกาลจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้วัฒนธรรมยังก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างคนในชาติ ช่วยปลูกฝังสำนึกให้คนไทยมีความรัก และหวงแหนในมรดกของชาติ ช่วยพัฒนาการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมของคนไทยให้งดงามและเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้วยเหตุนี้แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ปลูกฝัง และฝึกจิตใจให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีคุณธรรม มโนธรรม มนุษยธรรม และรู้จักทำประโยชน์เพื่อสังคม สร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้น มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้จัดกิจกรรมในการอนุรักษ์ รวบรวม ศึกษาวิจัยให้เข้าใจเรื่องราวของวัฒนธรรม พร้อมทั้งเผยแพร่สู่ประชาชนและนักศึกษา ตลอดจนการสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมหลาย ๆ รูปแบบขึ้น เช่น มีศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีการแสดงดนตรี มีพิธีกรรมและการจัดงานตามประเพณีไทยในเทศกาลต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม และปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสม

2.2 บทบาทของอาจารย์ในด้านวิชาการ

สำหรับบทบาทของอาจารย์ในด้านวิชาการ ภิญโญ สาร (2530 : 20-23) ได้กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยว่ามีบทบาทหลายอย่างคือ

- 1) วิจัย หาความรู้ใหม่ และส่งเสริมวิชาการ (Research and Scholarship) การส่งเสริมวิชาการ หรือการพัฒนาวิชาการนั้น หมายความว่ารวมถึงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการด้วย ดังนั้น

มหาวิทยาลัยจึงต้องมีสำนักพิมพ์ของตนเอง เพื่อความสะดวกในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ ซึ่งอาจเป็นเพียง คำสอน คำรา คำมือปฏิบัติการ ผลการวิจัย หรือวารสารต่าง ๆ โดยมีอาจารย์เป็นผู้เขียน และมหาวิทยาลัยมุ่งช่วยเหลือสังคมให้ได้รับความรู้ใหม่ ๆ ที่อาจจะนำไปใช้ประโยชน์ได้ ถือกันว่าอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ผลิตผลงานวิชาการ และประชาชนทั่วไปสามารถนำผลงานวิชาการของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาไปใช้ได้

2) ให้ความรู้ทั่วไป และความรู้เฉพาะทาง (Specialization) แก่สมาชิกของสังคม โดยการสอนหรือการบรรยายในสถาบันของตนหรือนอกสถานที่ตามความเหมาะสม

3) เตรียมพลเมืองผู้ที่มีการศึกษาสูงให้แก่สังคม มหาวิทยาลัยควรจะต้องมีหลักสูตรนานาชาติเพื่อให้บริการแก่สังคม นั่นคือมีความจำเป็นต้องมีคณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะอื่น ๆ อีกมาก จึงจะเป็นมหาวิทยาลัยอันสมบูรณ์ และทุกคณะต้องมีอาจารย์ผู้ชำนาญการประจำในวิชานั้น ๆ อย่างเพียงพอมิใช่มีแต่อาจารย์พิเศษ

บทบาทของอาจารย์ในการพัฒนาวิชาการ นอกจากในด้านการสอนแล้ว ยังมีด้านการร่วมสัมมนาวิชาการกับสถาบันต่าง ๆ โดยพร้อมเสมอที่จะเสนอรายงานผลการค้นคว้าวิจัยใหม่ ๆ ของตนเองในการสัมมนานั้น ๆ

การทำงานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของการเป็นอาจารย์ผู้สอนในการสอนระดับอุดมศึกษา อาจารย์ผู้สอนจะต้องหาความรู้เพิ่มเติมให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการด้านอื่น ๆ การทำงานวิจัยเป็นวิธีทางหนึ่งได้มาซึ่งความรู้ใหม่ หลักการและแนวความคิดใหม่ วิธีการศึกษาการแก้ปัญหาแบบใหม่ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาการ

ในการที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มุ่งปฏิบัติการกิจในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการ จริยธรรม มีความสามารถในการค้นคว้า เลือกใช้ข้อมูล และคิดอย่างเป็นระบบ บทบาทสำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาที่จะสนับสนุนคุณภาพของการผลิตบัณฑิตดังกล่าวก็คือการสร้างองค์ความรู้หรือการวิจัย ปัจจุบันมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีนโยบายส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนทำงานวิจัยมากขึ้น เพื่อที่จะได้ใช้ผลงานไปปรับปรุงองค์ความรู้และการเรียนการสอนจะช่วยให้อาจารย์ได้พัฒนาตนเองในการทำงานวิจัย สร้างงานวิจัยที่มีคุณค่าในเชิงคุณภาพและปริมาณ การที่อาจารย์จะทำงานวิจัยให้ได้ผลดีมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ อาจารย์ผู้ทำงานวิจัยจะต้องมีความรู้อย่างลึกซึ้งในศาสตร์ที่จะทำงานวิจัย มีความเข้าใจในเรื่องที่จะทำการวิจัย ตลอดจนกระบวนการในการทำงานวิจัย

ความจริงเรื่องของการวิจัยคงไม่ได้มีจำกัดเฉพาะเรื่องสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือของรัฐเท่านั้น คงเป็นภารกิจของคนซึ่งอยู่ในแวดวงอุดมศึกษาทุกคน ดังนั้นการที่จะให้อาจารย์มีความสามารถในการทำวิจัยได้ จึงถือว่าเป็นภารกิจหลักประการหนึ่งของฝ่ายบริหารที่จะต้องทำให้เกิดให้มีขึ้น

2.3 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วันชัย สิริชนะ (2541 : 7-10) ได้กล่าวถึงนักวิจัยในมหาวิทยาลัยว่า มิได้มีเฉพาะคนซึ่งเก่งสุดยอดเท่านั้น นักวิจัยในมหาวิทยาลัยมีอย่างน้อย 3 ระดับ คือ ระดับที่หนึ่ง ระดับเพิ่งเริ่มต้น เริ่มหัดทำวิจัย ถึงแม้ว่าจะเคยผ่านการทำวิทยานิพนธ์มาบ้างแล้วก็ตาม ส่วนนักวิจัยอีกระดับหนึ่งเป็นระดับกลาง ซึ่งผ่านการวิจัยมาแล้วประมาณ 5-6 เรื่อง ถึง 10 เรื่องขึ้นไป ถึงจะเรียกได้ว่าพอมีประสบการณ์ทางด้านนี้อยู่บ้าง ถัดจากนั้นเป็นระดับสูงคือพวกที่สามารถดำเนินโครงการวิจัยต่าง ๆ ด้วยตนเอง คิดค้นสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองทั้งหมด โครงการนั้นมีลักษณะซึ่งครอบคลุมเนื้อหาสาระที่มีความสำคัญต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

ดัชนีบ่งชี้ความมีคุณภาพของมหาวิทยาลัย คือ เรื่องของผลงานวิจัย งานวิจัยในมหาวิทยาลัยที่มีอยู่มาก ๆ น่าจะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความขยันของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งนั้น ที่จะแสวงหาความรู้ที่อยากจะทำอะไรที่ให้เกิดขึ้นในเชิงวิชาการ เพราะฉะนั้นงานวิจัยที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย ไม่ควรเน้นด้านปริมาณ แต่ควรเน้นด้านคุณภาพ กล่าวคือคุณภาพทั้งในด้านที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ และคุณภาพในด้านที่ทำให้เกิดความแตกฉานในวิชาการเดิมที่มีอยู่ให้กว้างขวางออกไปอีก

ไพศาล หวังพานิช (2541 : 25 - 40) ได้กล่าวถึงการสร้างงานวิจัยสำหรับอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนว่า มหาวิทยาลัยเอกชนยังมีเปอร์เซ็นต์ของงานด้านการวิจัยยังไม่มากเท่าที่ควร อาจารย์จะต้องให้ความสนใจในเรื่องการวิจัยอย่างจริงจัง เพราะการวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งของอาจารย์ ถ้าหากว่าสถาบันใดไม่ให้ความสนใจในเรื่องของการวิจัยเลย จะเป็นสถาบันที่มีโอกาสอยู่กับที่หรือเสื่อมถอยได้โดยง่าย เรื่องการทำวิจัยไม่ใช่เรื่องวุ่นวายที่จะต้องลงทุนลงแรงมาก เพียงแต่อาจารย์จะต้องลงทุนเวลาให้มากขึ้น สาเหตุประการหนึ่งที่อาจารย์อ้างว่าไม่ทำวิจัย คือ ไม่มีเวลา มีชั่วโมงการสอนมาก สาเหตุเหล่านี้อาจจะเป็นข้ออ้างที่สามารถอ้างได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ควรใช้เป็นข้ออ้างที่ถาวร

งานวิจัยเป็นกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริง และข้อยุติต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์เพื่อการปฏิบัติและเพื่อการพัฒนาสร้างองค์ความรู้ต่าง ๆ ถ้าอาจารย์สามารถทำวิจัยและแสวงหาข้อเท็จจริงออกมาได้สักอย่างหนึ่ง อาจารย์ก็เป็นผู้ที่มีศักยภาพพิเศษ อาจารย์มหาวิทยาลัยต้องช่างสังเกต ช่างคิด แต่ต้องช่างสังเกตในวงวิชาการ สังเกตสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจที่มันเกิดขึ้นในบ้านเมือง อาจารย์จะต้องช่างคิด ช่างสงสัย ช่างสังเกต คือ ต้องมีจุดเริ่มต้นที่ช่างสงสัย ชอบตั้งเงื่อนไข เป็นพื้นฐานที่จำเป็น เป็นพื้นฐานคุณสมบัติของนักวิจัย อาจารย์ที่ทำงานวิจัยถือว่าเหมาะสมที่จะได้ผลตอบแทนทางวิชาการ เป็นงานชิ้นหนึ่งในการประกอบการพิจารณาเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์

และศาสตราจารย์ เพราะใช้เวลาทำงานเหมือนคนอื่น แต่มีงานวิชาการพิเศษเพิ่มเป็นตัว EXTRA อาจารย์ในมหาวิทยาลัยพอมีค่าตอบแทนตำแหน่งวิชาการ ก็คิดทำวิจัยเป็นสิ่งจูงใจ งานวิจัยไม่ใช่เรื่องใหญ่โต งานวิจัยคือการหาข้อยุติ ข้อสรุปต่าง ๆ โดยอาศัยหลักของเหตุผล บนพื้นฐานของข้อมูล ในยุคใหม่งานวิจัยจะเป็นหัวใจในการหาคำตอบใหม่ ๆ ออกมา อาจารย์ทั้งหลายมีศักยภาพในการทำวิจัย อยากจะทำวิจัย ที่อาจารย์ไม่ค่อยทำวิจัยปัญหาติดอยู่ตรงที่ว่าไม่รู้จะทำเรื่องอะไร

ไพฑูรย์ พงศบุตร (2541 : 89 – 90) กล่าวว่า งานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา จะมีได้มากน้อยหรือดีไม่ดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญ 2 อย่าง อย่างแรกได้แก่ การสนับสนุนของสถาบัน ทั้งในด้านการเงิน การให้แรงจูงใจ การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำวิจัย และการให้เวลา ส่วนอย่างที่สองคือ ตัวของอาจารย์เอง อาจารย์จะต้องมีทั้งความรู้ ความสามารถในการทำงานวิจัย และต้องมีความสนใจและความกระตือรือร้นจะทำงานวิจัยด้วย ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไปก็จะเป็นไปอย่างไม่มีสมบูรณ์ เป็นที่น่ายินดีว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในขณะนี้ ต้นตัวในด้านการสนับสนุนให้อาจารย์ทำการวิจัยมากขึ้น ส่วนหนึ่งเนื่องจากสามารถนำผลงานวิจัยไปขอตำแหน่งทางวิชาการได้ แต่ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัยอย่างแท้จริงนั้น อยู่ที่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ สิ่งนี้เป็นการกึกก้องที่สถาบันอุดมศึกษาจะหลีกเลี่ยงเสียมิได้ มิฉะนั้นสถาบันอุดมศึกษาก็จะไม่แตกต่างไปจากโรงเรียนมัธยมหรือโรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูง ที่มีแต่การสอนและการนำความรู้ที่มีอยู่แล้วมาถ่ายทอดให้นักศึกษา โดยอาจารย์ไม่ได้สร้างความรู้ของตนเองขึ้นมาใหม่

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (รายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องทิศทางการวิจัยทางการศึกษาของชาติ 2537 : 1) ได้สำรวจและรวบรวมผลงานวิจัยและงานวิจัยทางการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ตั้งแต่ปี 2522 ถึงปี 2537 ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มีจำนวน 446 เรื่อง พบว่า ในจำนวนนี้เป็นงานวิจัยประเภทหน่วยงาน/สถาบัน ร้อยละ 18.03 งานวิจัยประเภทบุคคล ร้อยละ 12.94 วิทยานิพนธ์ ร้อยละ 59.6 ไม่ระบุประเภท ร้อยละ 9.41 และเมื่อนำผลงานวิจัยมาจำแนกตามนโยบายและมาตรการของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พบว่า การศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคล ร้อยละ 43.26 ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ร้อยละ 14.13 การบริหารและการระดมกำลังเพื่อการจัดการศึกษา ร้อยละ 13.04 การศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 11.09 การกระจายโอกาสการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาเพื่อปวงชนเครือข่ายการเรียนรู้ ร้อยละ 8.26 การศึกษาเพื่ออาชีพ ร้อยละ 8.26 การศึกษาเอกชน ร้อยละ 0.65 และระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา ร้อยละ 0.65

สินธะวา กามดิษฐ์ และ วิสรุต สุวรรณวิเวก (2536 : ข) ได้ทำการวิเคราะห์งานวิจัยของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ปี 2526 – 2533 มีจำนวนทั้งสิ้น 85 เล่ม จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 12 แห่งทั่วประเทศ โดยศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพของงานวิจัยและผู้วิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่

เป็นวิจัยสถาบัน สาขาที่ทำวิจัยมากที่สุดได้แก่สาขาเกษตรศาสตร์ และจำนวนผู้วิจัยส่วนใหญ่ใช้ผู้วิจัย
 เรื่องละ 1 คน ลักษณะงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นข้อความรู้ที่อธิบายสภาพของตัวแปร ประเภทของการวิจัย
 งานวิจัยทั้งหมดเป็นงานวิจัยประยุกต์โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงบรรยายในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจมากที่สุด
 การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่เก็บข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ โดยใช้พื้นที่ภาคกลางมากกว่าภาค
 อื่น ๆ การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบง่าย สำหรับสถานภาพของตัวอย่างเป็นนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
 เอกชนมากที่สุด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามโดยเฉพาะแบบสอบถามปลาย
 ปิดใช้มากที่สุด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา การคำนวณหาค่าร้อยละใช้มากที่สุด โดยเฉพาะ
 งานวิจัยสถาบัน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
 มากที่สุด

สมหมาย จันทรเรือง (2529 : ก) ได้ศึกษาถึงเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในด้านการ
 สอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
 ของชาติ โดยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารประกอบการสัมมนา ผู้ทรงคุณวุฒิและบุคคลที่มีความสัมพันธ์
 กับมหาวิทยาลัยเอกชน จากการวิจัยพบว่า

1. เป้าประสงค์ด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยเอกชนมุ่งจัดการเรียนการ
 สอน 3 ด้าน คือ ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้โดยมีจุดเด่นที่สาขาบริหารธุรกิจ
 และในการเสนอเปิดสาขาวิชาใหม่ในอนาคต จะคำนึงถึงความต้องการของสังคม โอกาสหางาน และไม่
 ขัดแย้งกับสถาบันอื่นที่จัดสอนอยู่ก่อนแล้ว นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพของ
 บัณฑิตและขยายตัวไปสู่บัณฑิตศึกษา เฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาต่าง ๆ

2. เป้าประสงค์ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยเอกชนมุ่งทำการวิจัยประยุกต์และการวิจัยสถาบัน
 เพื่อนำประโยชน์จากการวิจัยปรับปรุงการเรียนการสอน การบริหารสถาบัน การสนับสนุนภารกิจด้าน
 ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเอกชน ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นแก่การวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชน

3. เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยเอกชนมุ่งพัฒนาชุมชน และ
 สร้างความเท่าเทียมกันของสังคม โดยมีการจัดกิจกรรมร่วมกันของสถาบัน คณาจารย์ และนักศึกษา
 กิจกรรมที่จัดส่วนมาก ได้แก่ การเป็นวิทยากร การจัดสัมมนา การออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท และร่วม
 มือกับชุมชนในการจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ

4. เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ มุ่งรักษามรดกทางวัฒนธรรมและ
 รักษาความเป็นเอกภาพของไทย จัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมเพื่อเป็นสื่อกลางการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒน-
 ธรรม การจัดทำเอกสารเผยแพร่ทางศิลปวัฒนธรรม การจัดตั้งหอจดหมายเหตุเพื่อรวบรวมความรู้เกี่ยว
 กับศิลปวัฒนธรรมของชาติ

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย นั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2541 เป็นงานวิจัยของ ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : 83 – 88) เรื่อง “ปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ในส่วนที่เป็นปัญหาและเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางนั้น มักจะเกี่ยวกับการแสวงหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ที่เป็นเช่นนั้น เพราะวัตถุประสงค์ของการวิจัยไม่สอดคล้องกับความสนใจหรือวัตถุประสงค์ของแหล่งทุน โดยเฉพาะการวิจัยทางการศึกษา ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในเชิงรูปธรรมต่อองค์กรเอกชนอื่น ๆ ได้ไม่ชัดเจนนัก แต่สำหรับแหล่งเงินทุนภายในจะได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในระดับหนึ่ง ส่วนความต้องการที่จะทำวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ พบว่า ทั้งอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเพศชาย เพศหญิง ระดับการศึกษา เพราะเชื่อว่าผู้ที่มีบทบาททางวิชาการสูงมักจะได้รับการกล่าวถึงว่า เป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพในการสอนสูงกว่าผู้ซึ่งไม่ค่อยมีบทบาททางวิชาการและบทบาทในการทำวิจัย และเมื่อได้ศึกษางานวิจัยของ บุญผา เป็ดทิพย์ เรื่อง “ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” (2543 : 80-89) พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลางเหมือนกับงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น แต่ที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากจะเป็นปัญหาของความรู้และเทคนิคทางสถิติเพราะการขาดความรู้ทางด้านสถิตินั้น ทำให้ผู้วิจัยขาดความมั่นใจและอาจจะทำให้เกิดความผิดพลาดในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเลือกประชากรที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีผลต่อความคลาดเคลื่อนของงานวิจัย กับปัญหาการจัดสรรเงินทุนอุดหนุนการวิจัย และการะงานสอนมาก จึงทำให้อาจารย์ไม่มีเวลา ขาดความคล่องตัว ซึ่งจะตรงกันข้ามกับการวิจัยของ ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง ซึ่งเป็นการวิจัยเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยของรัฐ ทำให้ปัญหาการขาดเงินทุนอุดหนุนการวิจัยและการะงานสอนมากไม่เป็นปัญหาที่ต้องอยู่ในระดับมาก ส่วนความต้องการนั้น พบว่า ความต้องการด้านเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลจากตำราเอกสาร และคอมพิวเตอร์สำหรับการค้นคว้าในห้องสมุด บุคลากรช่วยงานวิจัยเพื่อทำให้งานวิจัยมีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และถูกต้องอยู่ในระดับมาก และไม่มี ความแตกต่างระหว่างเพศหญิง เพศชายเช่นกัน

กล่าวโดยสรุป มหาวิทยาลัยของไทยที่ให้ความสำคัญและสนับสนุนงานวิจัยอย่างจริงจังเกือบทั้งหมดมักจะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา และมีสถาบันวิจัยเฉพาะสาขา การทำวิจัยส่วนใหญ่ของอาจารย์มักเป็นเรื่องของความสนใจ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น ผู้บริหารมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ให้ทำที่จะทำได้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่ไปกระทบกระเทือนต่องานหลักของมหาวิทยาลัย คือ งานสอนและงานบริการ ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำ

วิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์ได้เริ่มสนใจและทำวิจัยอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ โดยตรวจสอบสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคที่เป็นมาในอดีต

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการที่สำคัญ คือ

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ได้จัดกลุ่มวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชนที่เปิดดำเนินการในปัจจุบันออกเป็น 3 กลุ่ม ตามหลักเกณฑ์ของสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่พิจารณาจากจำนวนเงินซึ่งส่งบำรุงสมาคมในแต่ละปีตามยอดรวมของนักศึกษาแต่ละสถาบัน (สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2542) ดังนี้

1.1 กลุ่มวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ 5,000 คน ซึ่งมีจำนวน 28 สถาบัน รวมนักศึกษา 26,570 คน

1.2 กลุ่มวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดกลาง มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ 5,000 คน - 10,000 คน ซึ่งมีจำนวน 6 สถาบัน รวมนักศึกษา 44,674 คน

1.3 กลุ่มวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ มีจำนวนนักศึกษามากกว่า 10,000 คนขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 8 สถาบัน รวมนักศึกษา 123,366 คน

2) ในแต่ละกลุ่มวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ได้มีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากมากลุ่มละ 2 สถาบัน คือ ขนาดเล็ก ได้แก่ วิทยาลัยมิชชั่น และมหาวิทยาลัยเกริก ขนาดกลาง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ และมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น และขนาดใหญ่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยสยาม และมหาวิทยาลัยศรีปทุม แต่ด้วยปัจจัยที่เกิดจากความพร้อมของผู้วิจัย ซึ่งสังกัดอยู่ในกลุ่มวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ จึงได้เพิ่มเติมมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเข้ามาอีก 1 สถาบัน ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขปัญหาและสาเหตุที่มีผลให้อาจารย์สนใจและไม่สนใจทำวิจัยในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในโอกาสต่อไปด้วย

3) กำหนดจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ที่สุ่มตัวอย่างมาจากแต่ละสถาบัน ซึ่งอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนและอาจารย์ที่ทำหน้าที่บริหาร ตั้งแต่ระดับหัวหน้าภาควิชาจนถึงระดับอธิการบดี จำนวน 850 คน

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละวิทยาลัย มหาวิทยาลัย จากอาจารย์ทั่วไป จำนวน 850 ชุด และมีผู้ตอบกลับมา จำนวน 424 ชุด คิดเป็นร้อยละ 50

4.2 ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นคำถามแบบเลือกคำตอบ (Check List) ในแต่ละด้านเป็นคำถามแบบจัดอันดับความสำคัญ (Rating Scale) โดยกำหนดให้ระดับสำคัญมากที่สุด แทนค่าด้วย 5 ระดับสำคัญมาก แทนค่าด้วย 4 ระดับสำคัญปานกลาง แทนค่าด้วย 3 ระดับสำคัญน้อยแทนค่าด้วย 2 และระดับสำคัญน้อยที่สุด แทนค่าด้วย 1 พร้อมกับคำถามสุดท้ายของแบบสอบถามในแต่ละลักษณะจะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) เพื่อให้ตัวอย่างที่ถูกเลือกได้แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระโดยเฉพาะในด้านการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยของอาจารย์ในแต่ละสถาบันการศึกษา

กล่าวโดยสรุปข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมทั้งหมดจึงมีทั้งส่วนที่เป็นข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งรวบรวมได้จากแบบสอบถามกับข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งรวบรวมได้จากเอกสารวิทยานิพนธ์ งานวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อประกอบการวิเคราะห์และประมวลผลอย่างเป็นระบบ

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่ออธิบายลักษณะของประชากร และความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ในแต่ละด้าน

2) ใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi Square) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นด้านต่าง ๆ ของผู้บริหารและอาจารย์ของในแต่ละสถาบันการศึกษากับปัจจัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อความคิดเห็นนั้น ๆ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเอกชน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 เรื่อง ที่สำคัญคือ

- 1) คุณสมบัติของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม
- 2) ลักษณะและประสบการณ์ในการทำวิจัยของอาจารย์
- 3) ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่องานวิจัยในด้านต่าง ๆ
- 4) ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย
- 5) ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย

4.1 คุณสมบัติของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม

ผลของการศึกษาคุณสมบัติของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 424 คน พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 186 คน หรือร้อยละ 43.9 และเป็นเพศหญิง 238 คน หรือร้อยละ 56.1 (รายละเอียดดูตารางที่ 4 ภาคผนวก ข. หน้า 43) หรืออาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอาจารย์ผู้หญิง ส่วนในด้านอายุ จะพบว่าการกระจายไปในหลายกลุ่มอายุ แต่ที่มีจำนวนสูงสุด จะอยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 30-34 ปี จำนวน 112 คน หรือร้อยละ 26.4 จำนวนรองลงมาอยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 25-29 ปี มีจำนวน 98 คน หรือร้อยละ 23.1 ส่วนจำนวนที่น้อยที่สุดจะอยู่ในกลุ่มอายุที่ต่ำกว่า 25 ปี มีจำนวน 14 คน หรือร้อยละ 3.3 (รายละเอียดดูตารางที่ 5 ภาคผนวก ข. หน้า 43) สำหรับสถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่เป็นโสด จำนวน 235 คน หรือร้อยละ 55.4 และสมรสแล้วรองลงมาจำนวน 186 คน หรือร้อยละ 43.9 (รายละเอียดดูตารางที่ 6 ภาคผนวก ข. หน้า 43) ซึ่งเป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนั้นในด้านระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท คือ มีจำนวนสูงมากถึง 339 คน หรือ ร้อยละ 80.0 ส่วนการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นลำดับรองลงมาจำนวน 72 คน หรือร้อยละ 17.0 และน้อยที่สุดเป็นการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 3.1 (รายละเอียดดูตารางที่ 7 ภาคผนวก ข. หน้า

ที่ 44) แต่สำหรับตำแหน่งทางวิชาการพบว่า ส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งอาจารย์ ซึ่งมีจำนวนสูงที่สุดถึง 406 คน หรือร้อยละ 95.8 และลำดับรองลงมาเป็นตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 3.8 ส่วนตำแหน่งรองศาสตราจารย์มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 2 คน หรือร้อยละ 0.5 (รายละเอียดดูตารางที่ 8 ภาคผนวก ข. หน้า 44) แต่เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่สอนพบว่า ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ที่สอนสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งมีจำนวนสูงมากถึง 234 คน หรือร้อยละ 55.2 ลำดับรองลงมาเป็นอาจารย์ที่สอนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ จำนวน 92 คน หรือร้อยละ 21.7 โดยมีอาจารย์ที่สอนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ จำนวนน้อยที่สุด คือ 21 คน หรือร้อยละ 5.0 (รายละเอียดดูตารางที่ 9 ภาคผนวก ข. หน้า 44) แต่สำหรับตำแหน่งบริหารพบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดที่ไม่ระบุข้อมูล คือ มีจำนวน 328 คน หรือร้อยละ 77.4 ลำดับรองลงมาไม่มีตำแหน่งบริหาร จำนวน 44 คน หรือร้อยละ 10.4 และน้อยที่สุด ตำแหน่งรองคณบดี จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 1.9 (รายละเอียดดูตารางที่ 10 ภาคผนวก ข. หน้า 45) สำหรับระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในทุกสถาบันที่เคยปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบันพบว่า ได้ปฏิบัติงานอยู่ในช่วงระยะเวลา 5 - 9 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 124 คน หรือร้อยละ 29.2 ลำดับรองลงมาได้ปฏิบัติงานอยู่ในช่วงระยะเวลา 3 - 4 ปี จำนวน 100 คน หรือร้อยละ 23.6 และน้อยที่สุด คือ ปฏิบัติงานอยู่ในช่วงระยะเวลา 25 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 12 คน หรือร้อยละ 2.8 (รายละเอียดดูตารางที่ 11 ภาคผนวก ข. หน้า 45)

4.2 ลักษณะและประสบการณ์ในการทำวิจัยของอาจารย์

ผลของการศึกษาลักษณะและประสบการณ์ในการทำวิจัยของอาจารย์ โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่เคยทำงานวิจัย ซึ่งมีจำนวนสูงสุด 258 คน หรือร้อยละ 60.8 และไม่เคยทำวิจัยมีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวน 156 คน หรือร้อยละ 36.9 (รายละเอียดดูตารางที่ 12 ภาคผนวก ข. หน้า 45) แต่ผู้ที่เคยทำงานวิจัยนั้นได้จำแนกย่อยออกมาเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มงานวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์มีจำนวนมากที่สุดถึง 183 คน หรือร้อยละ 70.9 และลำดับรองลงมาซึ่งเป็นงานวิจัยที่ไม่ใช่วิทยานิพนธ์จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 16.3 และเมื่อจำแนกตามวัตถุประสงค์ความต่อเนื่อง และแหล่งเงินทุนในการทำวิจัย พบว่า ผู้ที่เคยทำงานวิจัยจำนวน 258 คน หรือร้อยละ 60.8 จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย พบว่าส่วนใหญ่คิดว่าเป็นส่วนหนึ่งของงานในหน้าที่มีจำนวนสูงสุด 86 คน หรือร้อยละ 34.50 รองลงมาคิดว่าต้องการความก้าวหน้าทางวิชาการ จำนวน 64 คน หรือร้อยละ 24.81 และคิดว่าต้องการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการสอนหรือการเขียนตำรา จำนวน 49 คน หรือร้อยละ 18.99 ที่ต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการ มีจำนวน 35 คน หรือร้อยละ 13.57 และที่ทำวิจัยเพื่อวัตถุประสงค์ต้องการค่าจ้าง/ผลตอบแทนมีเพียง 19 คน หรือร้อยละ 6.19

เมื่อจำแนกตามความต่อเนื่องในการทำวิจัยในช่วงเวลาที่ผ่านมามีพบว่าส่วนใหญ่ทำเมื่อได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน จำนวน 55 คน หรือร้อยละ 21.32 รองลงมาทำวิจัย เมื่อต้องการนำมาใช้ในการสอนหรือเขียนตำราจำนวน 45 คน หรือร้อยละ 17.44 ส่วนที่ทำเมื่อต้องการนำมาเขียนบทความหรือนำเสนอในการประชุมสัมมนา ทำเมื่อต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการ จะมีจำนวนที่เท่ากัน คือ 41 คน หรือร้อยละ 15.89 และผู้ที่ทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอมีเพียง 39 คน เท่านั้นหรือร้อยละ 15.12 ถ้าจำแนกตามแหล่งเงินทุนที่ให้การสนับสนุนงานวิจัย พบว่า ผู้ที่เคยทำวิจัยจะได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่ให้การสนับสนุน จำนวน 72 คน หรือร้อยละ 27.90 รองลงมาใช้เงินทุนส่วนตัว จำนวน 50 คน หรือร้อยละ 19.38 ส่วนแหล่งเงินทุนที่ได้รับการสนับสนุนจากทบวงมหาวิทยาลัย สภาวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) หน่วยงานภายนอกให้ทุนและหน่วยงานภายนอกจ้างให้ทำ มีจำนวน 38, 29, 28, 21, 18 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14.73, 11.24, 10.85, 8.14, 6.98 ตามลำดับ (รายละเอียดดูตารางที่ 13 ภาคผนวก ข. หน้า ที่ 46) แต่ถ้าจำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยกับสาขาที่ทำวิจัย จำนวนผลงานวิจัยที่ทำในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา และรางวัลที่ได้รับ พบว่า ผู้ที่เคยทำงานวิจัย จำนวน 258 คน ส่วนใหญ่ทำงานวิจัยในสาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 133 คน หรือร้อยละ 51.55 รองลงมาทำสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ จำนวน 63 คน หรือร้อยละ 24.42 และทำสาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 16.28 ที่ทำในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพมีเพียง 17 คน หรือร้อยละ 6.59 และผู้ที่เคยทำงานวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ทำเพียงหนึ่งเรื่องในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา จำนวน 82 คน หรือร้อยละ 31.78 รองลงมาทำงานวิจัยสองเรื่องจำนวน 25 คน หรือร้อยละ 9.69 และทำงานวิจัยสามเรื่อง จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 7.75 ส่วนงานวิจัยที่ทำในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา 4 เรื่อง 5 เรื่อง และ 6 เรื่อง มีจำนวน 5, 3, 2 คน หรือร้อยละ 1.94, 1.16 และ 0.78 ตามลำดับ ส่วนรางวัลที่ได้รับ พบว่า มีผู้ที่ไม่เคยได้รับรางวัล จำนวน 250 คน หรือร้อยละ 96.90 และผู้ที่เคยได้รับรางวัลมีเพียง 6 คนเท่านั้น หรือร้อยละ 2.33 (รายละเอียดดูตารางที่ 14 ภาคผนวก ข. หน้า ที่ 47) สำหรับประเด็นเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย กับสาเหตุที่ไม่ทำวิจัย ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ที่ไม่ทำงานวิจัยให้เหตุผลว่า ไม่มีเวลาในการทำวิจัย จำนวน 114 คน หรือร้อยละ 26.9 รองลงมาสาเหตุที่ไม่ทำงานวิจัยเพราะขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย จำนวน 88 คน หรือร้อยละ 20.8 และสาเหตุที่ไม่ทำวิจัยเพราะหาเรื่องมาทำวิจัยไม่ได้ จำนวน 37 คน หรือร้อยละ 8.7 ส่วนขาดเงินทุนสนับสนุนการวิจัยและไม่มีเวลาจำเป็นต้องทำวิจัย มีจำนวน 27, 20 คน หรือร้อยละ 6.4 และ 4.7 ตามลำดับ (รายละเอียดดูตารางที่ 15 ภาคผนวก ข. หน้า ที่ 48) แต่เมื่อสอบถามกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยกับกลุ่มที่ไม่เคยทำวิจัยกับความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคต พบว่า กลุ่มที่มีประสบการณ์เคยทำวิจัย จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 มีความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคตมากจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมา

มีความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคตมากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และไม่มี ความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคต คือ มีความรู้สึกเฉย ๆ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และจากกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์การทำวิจัย คือ ไม่เคยทำวิจัย จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 มีความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคตมากที่สุดจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมา มีความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคต คือ มีความรู้สึกเฉย ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และมีความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคตมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 (รายละเอียดดูตารางที่ 3)

4.3 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่องานวิจัยในด้านต่าง ๆ

สำหรับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่องานวิจัยในแต่ละด้าน เมื่อจำแนกตามระดับความคิดเห็นของอาจารย์ แสดงไว้ในตารางที่ 16 และเมื่อใช้มาตรวัดตามระดับของ Likert Scale ในการกำหนดค่าระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่องานวิจัยทางด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	5
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	4
ไม่มีความเห็น	มีค่าเท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	1

ความคิดเห็นที่เป็นทางลบ จะให้ค่าตามลำดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	1
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	2
ไม่มีความเห็น	มีค่าเท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	5

เมื่อแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีงานวิจัยในแต่ละด้านโดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	
1.00 – 1.50	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.51 – 2.50	ไม่เห็นด้วย
2.51 – 3.50	ไม่มีความเห็น
3.51 – 4.50	เห็นด้วย
4.51 – 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากการใช้เกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น เมื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่องานวิจัยในด้านต่าง ๆ สามารถสรุปผลได้ว่า (รายละเอียดดูตารางที่ 16 ภาคผนวก ข. หน้า 49) ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับงานวิจัยในด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นในเชิงบวก โดยเฉพาะการให้ความสำคัญต่องานวิจัย เพราะการทำงานวิจัยของอาจารย์เป็นการบ่งบอกถึงการเป็นอาจารย์ที่ดี มีคุณภาพ และควรได้รับการยกย่องทางด้านวิชาการ ขณะเดียวกันสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรจะให้การสนับสนุนทั้งทางด้านเงินทุน อุปกรณ์ เวลา การฝึกอบรม และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยเพื่อเป็นแรงจูงใจให้อาจารย์สนใจที่จะทำวิจัยให้มากขึ้น และหากนำรายละเอียดจากตารางที่ 16 มาแสดงค่าในรูปกราฟจะพบระดับความคิดเห็นที่มีความสำคัญต่องานวิจัยไปในเชิงบวก ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับงานวิจัยในด้านต่าง ๆ

ข้อที่	ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับงานวิจัยในด้านต่าง ๆ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย X	เบี่ยงเบน SD	ลำดับที่
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1	งานวิจัยเป็นงานที่ยากและทำไม่ได้ทุกคน						3.087	1.123	15
2	วิธีวิจัยไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนขึ้นอยู่กับนักวิจัยเป็นหลัก						3.212	1.131	13
3	การทำวิจัยของอาจารย์มีผลทำให้คุณภาพการสอนลดลง						3.611	1.032	9
4	การทำวิจัยจะทำให้โอกาสในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ฯ						3.745	1.023	8
5	ผลงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ไม่ได้						3.483	1.074	12
6	อาจารย์ที่ควรต้องมีผลงานวิจัยด้วย						3.781	1.053	5
7	อาจารย์ไม่จำเป็นต้องทำวิจัยเพราะสามารถได้รับการเลื่อนตำแหน่งฯ						3.573	0.999	10
8	อาจารย์ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยกย่องทางด้านวิชาการมากฯ						3.521	0.982	11
9	การสอบที่ควรจะต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย						3.774	0.951	6
10	แรงจูงใจด้านผลตอบแทนไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อาจารย์ฯ						3.163	1.083	14
11	การไม่มีเงินทุนสนับสนุนการวิจัยอย่างเพียงพอทำให้อาจารย์ฯ						3.771	0.946	7
12	สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่งควรสนับสนุนให้อาจารย์ฯ						4.389	0.593	2*
13	สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวิจัยฯ						4.363	0.623	3*
14	สถาบันการศึกษาควรลดภาระด้านการสอนให้กับอาจารย์ที่ทำการวิจัย						1.899	0.980	17
15	สถาบันควรสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ฯ						4.486	0.611	1*
16	มหาวิทยาลัยควรพิจารณาความดีความชอบฯ						3.877	0.952	4
17	นักวิจัยส่วนใหญ่ขาดทรัพยากรของนักวิจัย						3.052	0.843	16

4.4 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย มีจำนวน 20 ข้อ ซึ่งได้กำหนดค่าของแต่ละระดับในแต่ละปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย ดังนี้

มากที่สุด	กำหนดให้เป็นเลข	5
มาก	กำหนดให้เป็นเลข	4
ปานกลาง	กำหนดให้เป็นเลข	3
น้อย	กำหนดให้เป็นเลข	2
น้อยที่สุด	กำหนดให้เป็นเลข	1

เมื่อแปลความหมายจากการหาค่าเฉลี่ยเป็นดังนี้

4.51 – 5.00	มีค่าเท่ากับ	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มีค่าเท่ากับ	มาก
2.51 – 3.50	มีค่าเท่ากับ	ปานกลาง
1.51 – 2.50	มีค่าเท่ากับ	น้อย
1.00 – 1.50	มีค่าเท่ากับ	น้อยที่สุด

สำหรับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย ซึ่งได้กำหนดค่าของแต่ละระดับดังกล่าวข้างต้น เมื่อนำไปแสดงค่าในรูปกราฟ ดูจากตารางที่ 2 จะพบว่าระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงานวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3 ขึ้นไป แต่จะเป็นไปในด้านลบต่อสถาบันการศึกษา เนื่องจากอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ขาดการสนับสนุนในด้านการฝึกอบรมในการทำวิจัย การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ เงินทุนวิจัย เวลาในการทำวิจัย ขณะเดียวกันในแต่ละสถาบันการศึกษา มักจะมอบภาระกิจงานในด้านการสอน การบริหาร และอื่น ๆ มาก ทำให้ไม่มีเวลาที่จะทำวิจัย และเมื่อไปทำวิจัยแล้ว ยังพบกับปัญหาความยุ่งยากในขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินอีก ยิ่งทำให้อาจารย์หมดกำลังใจ หรือแรงจูงใจที่จะทำวิจัย

ตารางที่ 2 แสดงระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย	ระดับความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย	เบี่ยงเบน	ลำดับที่
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1	ขาดการสนับสนุนด้านวัสดุและอุปกรณ์					3.467	0.945	6
2	ขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาโดยตรง					2.887	1.133	18
3	ขาดการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน					2.660	0.929	20
4	การขาดข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวิจัย					3.295	0.958	9
5	ขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์					3.219	1.061	11
6	ขาดความรู้ในเรื่องวิธีการเขียนโครงการ					3.224	1.038	10
7	ขาดผู้นำในการทำวิจัย					3.215	1.084	12
8	การจัดวันและเวลาสอนไม่เอื้อต่อการทำวิจัย					3.632	1.075	1*
9	สถาบันไม่ยอมผ่อนผันระยะเวลาปฏิบัติงาน					3.328	1.110	8
10	หน่วยงานไม่อนุญาตให้อาจารย์ลงไปทำวิจัย					3.078	1.199	15
11	เวลาที่จะใช้ในการทำวิจัย					3.592	1.101	3*
12	การมีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป					3.517	1.085	4
13	การมีภาระกิจงานด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการบริหาร					3.014	1.175	17
14	ภาระทางครอบครัวไม่เอื้อต่อการทำวิจัย					2.700	1.129	19
15	ความไม่เพียงพอของเงินอุดหนุนการวิจัย					3.373	1.044	7
16	ความยุ่งยากของขั้นตอนและระบบการเบิกจ่าย					3.495	0.975	5
17	ความไม่เพียงพอของตำราวารสารและสื่อต่างๆ ในห้องสมุดฯ					3.618	1.025	2*
18	การสนับสนุนของหน่วยงานที่ผู้วิจัยสังกัดอยู่					3.175	0.974	14
19	การประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์					3.031	1.014	16
20	การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัย					3.191	1.002	13

จากการสมมติฐานเชิงสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ที่ว่า “ความสนใจการทำวิจัยของอาจารย์ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การวิจัย” จากการวิจัยพบว่าความสนใจการทำวิจัยของอาจารย์ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การวิจัย รายละเอียดผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจการทำวิจัยของอาจารย์ กับประสบการณ์การทำวิจัย

ประสบการณ์การทำวิจัย	ความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคต					ยอดรวม
	สนใจมากที่สุด	สนใจมาก	เฉย ๆ	ไม่ค่อยสนใจ	ไม่สนใจเลย	
1. เคยทำวิจัย	61 14.4	148 34.9	44 10.4	4 0.9	1 0.2	258 60.8
2. ไม่เคยทำวิจัย	24 5.7	88 20.8	29 6.8	13 3.1	2 0.5	156 36.9
3. อื่น ๆ	4 0.9	2 0.5	0 0.0	0 0.0	0 0.0	6 1.4
ยอดรวม	89 21.2	238 56.7	73 17.4	17 4	3 0.7	420 100

Pearson Chi-Square = 23.289**

Contingency Coefficient = 0.229

4.5 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเอกชนโดยลำดับความถี่ จากมากที่สุดถึงความถี่น้อยที่สุดในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการฝึกอบรมการทำวิจัยให้กับอาจารย์

1. ควรจัดอบรมเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นรูปธรรม อาจารย์สามารถทำได้จริง ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ โดยเริ่มตั้งแต่การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย แนะนำแหล่งเงินทุน
2. ควรมีระบบการติดตามผลจากการอบรมและฝึกปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิจัยอย่างใกล้ชิด
3. ควรจัดอบรมให้ตรงกับสาขาสำหรับผู้ทำวิจัย

4. ควรจัดอบรมในช่วงเวลาที่ไม่ตรงกับเวลาสอนของอาจารย์
5. วิทยากร ควรมีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญในแต่ละด้านอย่างแท้จริง
6. ควรมีสถาบันวิจัย หรือ ศูนย์วิจัยในสถาบันการศึกษานั้น ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัยของอาจารย์

ด้านเงินทุนอุดหนุนการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยควรจัดงบประมาณ เพื่อสนับสนุนให้มีการทำวิจัยให้เพียงพอ และสอดคล้องกับความเป็นจริง
2. ควรมีทุนอุดหนุนการวิจัยจากภายนอกเข้ามาให้หลากหลาย
3. ขั้นตอนในการเบิกจ่ายไม่ควรยุ่งยากซับซ้อน แต่ควรเขียนระเบียบให้ชัดเจน เบิกจ่ายได้ง่ายขึ้น
4. ควรจ่ายค่าตอบแทนนักวิจัยให้เหมาะสมกับคุณภาพของงานวิจัยเพื่อจูงใจให้เกิดการทำวิจัย
5. ควรพิจารณาเงินอุดหนุนการวิจัยตามปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นจริง และไม่ควรกำหนดเป็นจำนวนเงินที่ตายตัว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย

ก. ด้านวัสดุอุปกรณ์

1. ควรมีคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ โปรแกรมสำเร็จรูป และ Software ที่ใช้ในงานวิจัยไว้บริการ พร้อมกับผู้แนะนำในการใช้
2. ควรมีสูนย์วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย และการประมวลผลข้อมูล
3. ควรมีเอกสารแหล่งค้นคว้าข้อมูล ห้องสมุดที่เหมาะสมกับแต่ละประเภทของงานวิจัย และงบประมาณ

ข. ด้านการจัดการการสอนให้อาจารย์ทำวิจัย

1. ควรลดเวลาการสอน และให้เวลากับการทำวิจัยเพิ่มขึ้น
2. ควรจัดตารางสอนให้มีวันว่างเพื่อการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 วัน
3. ควรจัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับผู้วิจัยร้องขอ
4. งานวิจัยควรถือเป็นชั่วโมงสอนด้วย

5. วันที่ไม่มีการสอนไม่ควรไปลงเวลาทำงาน แต่ควรให้อาจารย์ได้ไปทำวิจัย และงานวิจัยต้องกำหนดให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

6. ควรจัดการการสอนให้ต่อเนื่องกัน จะได้มีเวลาว่างช่วงที่ติดต่อกันนาน เพื่อจะได้ทำงานวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง

7. ควรลดงานบริหารอื่น ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวกับการสอน เช่น การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษากรรมการในโครงการต่าง ๆ เป็นต้น

8. ควรจัดให้อาจารย์ที่ทำวิจัยสามารถกำหนดเวลาสอนได้ตามความสะดวก ในรอบสัปดาห์เป็นกรณีพิเศษ

ค. ด้านสิ่งจูงใจกับอาจารย์ที่ทำวิจัย

1. ควรมีค่าตอบแทนสำหรับงานวิจัยที่เหมาะสมกับงานวิจัย
2. ให้ความสำคัญอิสระในการทำวิจัย โดยเฉพาะเวลาซึ่งไม่ควรลงเวลาในการทำงาน
3. ควรนำผลงานวิจัยของอาจารย์ตีพิมพ์ เผยแพร่ และรองรับผลงานที่ชัดเจน
4. ควรมีการพิจารณาความดีความชอบให้เป็นพิเศษในกรณีที่อาจารย์มีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง
5. ให้รางวัลกับงานที่ไปประกวดแล้วได้รับรางวัลกลับมา

ง. ด้านอื่นๆ

1. ที่ปรึกษางานวิจัย ควรมีประสบการณ์สูงและมีตำแหน่งวิชาการในสาขานั้นๆ
2. การพิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัย ไม่ควรซ้ำเกินไปและควรพิจารณาให้ทันเวลาที่ผู้วิจัยเขียนเสนอเค้าโครงการวิจัย
3. ควรสนับสนุนผลงานวิจัย ด้วยการขยายผลให้เกิดรูปธรรม และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
4. ควรลดขั้นตอนในการเบิกจ่ายเงินวิจัยที่ต้องผ่านหลายฝ่ายและทำให้เสียเวลา
5. นโยบายของมหาวิทยาลัยควรชัดเจนในการสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัย
6. การจัดผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำ หรือที่ปรึกษา ควรเลือกบุคคลที่มีเวลาให้แก่ผู้วิจัยมากพอ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพ ในการทำวิจัยของอาจารย์ใน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน มีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยที่มีผลให้อาจารย์สนใจ และทำการวิจัย อย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันได้ศึกษาเพื่อหาสาเหตุปัญหา และอุปสรรคที่ทำให้อาจารย์ในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเอกชนที่ไม่นิยมทำวิจัย สรุปรวบรวมเสนอเป็นแนวทางในการกำหนดกระบวนการ ส่งเสริมพัฒนาการวิจัยของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน ได้อย่างเป็นระบบและมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดการสุ่มตัวอย่างที่ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยยึดเอาจำนวนนักศึกษา ของแต่ละสถาบันในการจัดแบ่งกลุ่ม แล้วสุ่มตัวอย่างตามแบบการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยส่งทางไปรษณีย์ และมีผู้ตอบกลับมาได้คัดเลือกชุดแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ที่สุดได้ 424 ชุด จาก 850 ชุด หรือคิดเป็นร้อยละ 50 ของแบบสอบถามทั้งหมด

ผลสรุปจากแบบสอบถามทั้งหมดพบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นอาจารย์ในวิทยาลัยและ มหาวิทยาลัยเอกชนนั้น เป็น เพศชายร้อยละ 43.9 เป็น เพศหญิงร้อยละ 56.1 ซึ่งแตกต่างกันเพียง เล็กน้อย แต่ในด้านอายุของอาจารย์พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 26.4 เป็นอาจารย์ที่มีอายุระหว่าง 30-34 ปี และลำดับรองลงมาร้อยละ 23.1 เป็นอาจารย์ที่มีอายุระหว่าง 25-29 ปี โดยมีกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 3.3 นอกจากนั้นในด้านการดำรงตำแหน่งบริหารพบว่า มีอาจารย์ร้อยละ 77.4 ไม่ระบุข้อมูลว่ามีตำแหน่งบริหารหรือไม่ แต่กลุ่มที่ระบุว่าไม่มีตำแหน่ง บริหารมีมากเป็นลำดับรองลงมา คือร้อยละ 10.4 ส่วนตำแหน่งบริหารที่ดำรงตำแหน่งคณบดี รอง คณบดี และหัวหน้าภาควิชารวมกันเป็นร้อยละ 12.3 เท่านั้น สำหรับระยะเวลาในการปฏิบัติงานใน แต่ละสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาพบว่ามีอาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 29.2 ที่ปฏิบัติงานใน สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา 5-9 ปี และลำดับรองลงมาร้อยละ 23.6 อยู่ระหว่าง 3-4 ปี โดยมี กลุ่มอาจารย์ที่ปฏิบัติงานมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2.8 อย่างไรก็ตาม

เกี่ยวกับสถานภาพสมรรถของกลุ่มอาจารย์ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.4 เป็นโสด และร้อยละ 43.9 สมรสแล้ว แต่มีการศึกษาระดับปริญญาโทสูงสุดร้อยละ 80.0 และปริญญาตรีเป็นลำดับรองลงมา ร้อยละ 17.0 นอกจากนั้น การมีตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างดำรงตำแหน่งอาจารย์มีจำนวนสูงสุดร้อยละ 95.8 และผู้ช่วยศาสตราจารย์ในลำดับรองลงมาคือร้อยละ 3.8 แต่เมื่อจัดเป็นกลุ่มตามลักษณะของสาขาที่สอน ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.2 อยู่ในกลุ่มสังคมศาสตร์ รองลงมา ร้อยละ 21.7 อยู่ในกลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ

นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ออกเป็นประสบการณ์ในการทำวิจัย พบว่า เป็นอาจารย์ที่เคยทำวิจัยมากที่สุดร้อยละ 60.8 และไม่เคยทำวิจัยเป็นลำดับรองลงมา ร้อยละ 36.8 แต่ในกลุ่มอาจารย์ที่เคยทำวิจัยนั้น กลายเป็นงานวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์มากที่สุด ร้อยละ 70.9 และที่ไม่ใช่วิทยานิพนธ์เพียงร้อยละ 16.3 ทั้งนี้ในการทำวิจัยของกลุ่มอาจารย์นั้นส่วนใหญ่ร้อยละ 34.50 ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของงานในหน้าที่และรองลงมาอีกร้อยละ 24.81 ต้องการความก้าวหน้าทางวิชาการ จึงทำให้งานวิจัยที่ผ่านมาไม่มีลักษณะเด่นของความต่อเนื่อง จะทำวิจัยเมื่อต้องการนำมาใช้ในการสอนหรือเขียนตำราหรือนำมาเขียนบทความ หรือนำเสนอในการประชุมสัมมนา หรือเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือเพราะได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน ค่าร้อยละจึงอยู่ระหว่าง 14.34 – 21.32 ซึ่งมีความแตกต่างกันน้อยมาก ส่วนแหล่งเงินทุนวิจัย ส่วนใหญ่ร้อยละ 27.90 มาจากสถาบันหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่ให้การสนับสนุน และรองลงมา ร้อยละ 19.38 ใช้เงินทุนส่วนตัว โดยสาขาที่ทำวิจัยนั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.55 ของอาจารย์ที่ทำวิจัย ได้ทำวิจัยสาขาสังคมศาสตร์ และจำนวนร้อยละ 24.42 เป็นสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ แต่เมื่อสอบถามย้อนหลังไป 3 ปี ว่าได้ทำวิจัยแล้วเสร็จจำนวนกี่เรื่อง คำตอบสูงสุดคือไม่ระบุจำนวนเรื่องถึงร้อยละ 46.90 และรองลงมา ร้อยละ 31.78 ทำเพียง 1 เรื่อง และเมื่อสอบถามถึงรางวัลต่าง ๆ ที่ได้รับจากงานวิจัยร้อยละ 96.90 ตอบว่าไม่เคยได้รับรางวัลเลย

อย่างไรก็ตามเมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำวิจัย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 36.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่าสาเหตุที่ทำวิจัยส่วนใหญ่ร้อยละ 36.54 เนื่องจากไม่มีเวลาในการทำวิจัย และรองลงมา ร้อยละ 32.0 เพราะขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย ส่วนความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคต กลุ่มอาจารย์ที่เคยทำวิจัย ให้ความสนใจมากที่สุดที่จะทำวิจัยเพียงร้อยละ 14.4 สนใจมากร้อยละ 34.9 และเฉย ๆ ร้อยละ 10.4 ซึ่งไม่แตกต่างจากกลุ่มอาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัยมากนัก กล่าวคือ มีความสนใจมากที่สุดที่จะทำวิจัยในอนาคตเพียงร้อยละ 5.7 และสนใจมากร้อยละ 20.8 และเฉย ๆ ร้อยละ 6.8 เป็นต้น เพราะฉะนั้นความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคตของกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์และไม่มีความประสบการณ์จะอยู่ในระดับสนใจมากมีค่าร้อยละสูงสุด คือ ร้อยละ 56.7 และค่าร้อยละ 21.2 จะอยู่ในระดับสนใจมากที่สุด

สำหรับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย มีดังนี้

- ด้านการฝึกอบรมการทำวิจัยให้กับอาจารย์ พบว่า ควรจัดอบรมเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับสาขาของผู้วิจัย เพื่อให้อาจารย์สามารถทำวิจัยได้จริง ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ นอกจากนี้ควรมีระบบการติดตามผลจากการอบรมและฝึกปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ
- ด้านเงินทุนอุดหนุนการวิจัย พบว่า สถาบันควรจัดตั้งงบประมาณเพื่อสนับสนุนให้มีการทำวิจัยอย่างเพียงพอ และสอดคล้องกับความเป็นจริง นอกจากนี้ยังหาแหล่งทุนจากภายนอก และกำหนดขั้นตอนการเบิกจ่ายให้มีความคล่องตัว
- ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย พบว่า ด้านวัสดุอุปกรณ์ควรมีคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เพื่อทำการวิจัย ตลอดจนมีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำผู้วิจัยด้านการจัดการการสอนให้กับอาจารย์ทำวิจัย ควรลดเวลาการสอน และให้เวลาทำวิจัยเพิ่มขึ้น และควรจัดตารางสอนให้เอื้อกับการทำวิจัยของอาจารย์ ด้านสิ่งจูงใจกับอาจารย์ผู้ทำวิจัย ควรมีค่าตอบแทนที่เหมาะสม และควรให้ความเป็นอิสระแก่อาจารย์ในการทำวิจัย ส่วนด้านอื่น ๆ ควรมีที่ปรึกษางานวิจัยที่มีประสบการณ์สูง และมีตำแหน่งทางวิชาการในสาขานั้น ๆ และการพิจารณาให้ทุนอุดหนุนไม่ควรล่าช้าเกินไป

สำหรับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับงานวิจัยในด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งสำหรับการทำวิจัย เพราะการเป็นอาจารย์ที่ดี มีคุณภาพ และควรได้รับการยกย่องทางด้านวิชาการนั้น ควรจะให้ความสำคัญกับการทำงานด้านการวิจัย แต่ทั้งนี้สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องให้การสนับสนุนอุปกรณ์ เงินทุน การอำนวยความสะดวก และเวลาในการทำวิจัยให้มากขึ้น เพราะปัญหาอุปสรรคที่แท้จริง ที่ทำให้อาจารย์ไม่สนใจทำวิจัยเป็นส่วนมาก และยังคงเป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลางเกิดจากการขาดการสนับสนุนในด้านการฝึกอบรมในการทำวิจัย การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เงินทุนวิจัย และเวลาในการทำวิจัย ซึ่งทางสถาบันการศึกษา มักจะมอบภารกิจงานในการสอน และด้านบริหารมาก จนทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัย ขณะเดียวกันเมื่อได้ทำวิจัยไปแล้ว ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากขั้นตอน และระเบียบในการเบิกจ่ายเงิน มีความซับซ้อนและยุ่งยากอีกด้วย จึงทำให้หมดกำลังใจที่จะทำวิจัย

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่าสาเหตุที่อาจารย์ไม่สนใจทำวิจัยส่วนใหญ่มาจากไม่มีเวลาใน

การทำวิจัย โดยให้เหตุผลว่าต้องใช้เวลาไปกับการสอน และการบริหารงานในระดับต่าง ๆ มาก แต่ถ้ามองว่าเป็นเพียงข้ออ้างของอาจารย์ที่ไม่อยากจะทำวิจัยก็ไม่ถูกต้องนัก ทั้งนี้เพราะจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดยืนยันได้ว่าเป็นกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุวัยกลางคน ซึ่งเป็นช่วงที่ต้องการทำงาน ต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ขณะเดียวกันก็เป็นอาจารย์ส่วนใหญ่ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท เคยผ่านงานวิจัย งานเขียนวิทยานิพนธ์มาแล้ว เพราะฉะนั้นการกล่าวอ้างเรื่องเวลาในการทำวิจัยไม่มี และมีแค่ภาระการสอนมาก จึงมีความเป็นไปได้สูง นอกจากนั้นในด้านเหตุผลและความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นอาจารย์ที่ดีมีคุณภาพ ต้องมีการทำงานวิจัย จึงควรจะได้รับการยกย่องทางวิชาการก็เป็นความเข้าใจที่ไม่แตกต่างไปจากงานวิจัยของ ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง ที่ว่า ทั้งอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก แต่ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย คือ แหล่งเงินทุนภายใน ปัญหาของความรู้ และเทคนิคทางสถิติ จึงทำให้ผู้วิจัยขาดความมั่นใจในการทำวิจัย จึงเป็นเหตุผลที่มีความสัมพันธ์กับการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะปัญหาและอุปสรรคที่ค้นพบ อยู่ในระดับปานกลาง คือ การขาดการสนับสนุนในการฝึกอบรมในการทำวิจัย ขาดการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ เงินทุนวิจัย และเวลาในการทำวิจัย ขณะเดียวกันสถาบันการศึกษามักจะมอบภารกิจในการสอนให้มากจนไม่มีเวลาในการทำวิจัย ขาดความคล่องตัว และไม่แตกต่างจากการศึกษาของ ไพศาล หวังพานิช เกี่ยวกับการสร้างงานวิจัยสำหรับอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งพบว่ามหาวิทยาลัยเอกชนยังมีเปอร์เซ็นต์ของงานด้านการวิจัยยังไม่มากเท่าที่ควร และที่เป็นผลงานการวิจัยที่เกิดขึ้น ซึ่ง สันธะวา คามดิษฐ์ และ วิสรุต สุวรรณวิเวก ได้ศึกษาวิจัยงานวิจัยของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2526 – 2533 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นวิจัยสถาบัน นอกจากนั้นยังมีสาเหตุอีกประการหนึ่งที่สำคัญที่ไม่ทำวิจัยคือ ไม่มีเวลา มีชั่วโมงสอนมาก ซึ่งสาเหตุนี้ ไพศาล หวังพานิช กล่าวว่าเป็นข้ออ้างที่สามารถอ้างได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ควรใช้เป็นข้ออ้างที่ถาวร ทั้งนี้ เพราะ ภิญโญ สาร ได้กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยไว้ว่า ต้องมีบทบาทหลายอย่าง โดยเฉพาะการวิจัย หาความรู้ใหม่ เพื่อส่งเสริมวิชาการ การหาความรู้เฉพาะทาง และการบริการสังคม โดยเฉพาะการทำงานวิจัยถือว่าเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ผู้สอนในการสอนระดับอุดมศึกษา นอกจากนั้นการมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการ จริยธรรม มีความสามารถในการค้นคว้า เลือกใช้ข้อมูล และคิดอย่างเป็นระบบ ย่อมมาจากการสร้างองค์ความรู้ หรือการทำวิจัยของอาจารย์

กล่าวโดยสรุป การทำวิจัยเป็นภารกิจของกลุ่มคนที่อยู่ในแวดวงสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นของเอกชนหรือของรัฐ ดังนั้นการที่จะให้

อาจารย์มีความสามารถในการทำวิจัยได้ จึงถือว่าเป็นภารกิจหลักประการหนึ่งของผู้บริหารในแต่ละสถาบันที่จะต้องทำให้เกิดมีขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงจะทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากสถาบันการศึกษาเอกชน จำเป็นต้องอาศัยรายได้ที่มาจากค่าหน่วยกิต และค่าบำรุงต่าง ๆ จากนักศึกษา เพราะฉะนั้นการว่าจ้างอาจารย์ที่เข้ามาทำการสอน จำเป็นต้องเข้ามาปฏิบัติงานให้เต็มที่เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัยและนักศึกษา จึงจำเป็นต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานทางด้านการสอนมาก แต่ความจริงในอีกด้านหนึ่ง การพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ในด้านการศึกษา ค้นคว้าวิจัย ย่อมมีผลต่อการสร้างองค์ความรู้ใหม่อันเป็นประโยชน์ต่อคุณภาพของบัณฑิต ดังนั้นการสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัยน่าจะเป็นปัจจัยที่สำคัญไม่แตกต่างไปจากการสอน ด้วยการลดภาระการสอนลงเพื่อให้มีช่วงเวลาว่างสำหรับงานวิจัยและมีความคล่องตัวในด้านการปฏิบัติงานมากขึ้น
2. ในด้านการอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ แหล่งเงินทุน และการให้การฝึกอบรมในการทำวิจัยทั้งการวิจัยในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยเชิญวิทยากร หรือผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้ และหากเป็นไปได้ควรจะต้องให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่การฝึกเขียนโครงการวิจัย และการทำวิจัย จนกระทั่งเสร็จสิ้นโครงการ ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำปรึกษา ควรจะมีเวลาให้อย่างเต็มที่ด้วย
3. ในด้านการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัย ควรจะลดขั้นตอนปกติทางด้านการเงินของมหาวิทยาลัย โดยให้แล้วเสร็จในหน่วยงานเดียว ทั้งนี้ในส่วนที่เป็นใบเสร็จรับเงิน ควรจะเน้นเฉพาะหลักฐานการเงินที่สามารถออกเอกสารทางการเงินได้อย่างชัดเจนเท่านั้น ส่วนการจ่ายที่ไม่สามารถออกเอกสารทางการเงินได้ควรปล่อยให้เป็นที่อิสระของผู้วิจัยที่จะเขียนใบเสร็จขึ้นมาเองโดยไม่ถูกตั้งข้อสังเกต หรือตั้งข้อสงสัย
4. เพื่อเป็นหลักประกันให้กับสถาบันการศึกษาในการให้ทุนอุดหนุนการวิจัย หากบุคคลใดไม่สามารถดำเนินการวิจัยให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ได้ และที่ปรึกษาเห็นพ้องด้วย ผู้วิจัยต้องจ่ายเงินคืนมหาวิทยาลัยพร้อมดอกเบี้ยในอัตราปกติของธนาคาร
5. สถาบันการศึกษาควรจูงใจนักวิจัยในด้านค่าตอบแทนในการวิจัย โดยประเมินผลงานวิจัยและระยะเวลาในการวิจัยให้เหมาะสม และหากเป็นประโยชน์ต่อส่วนหนึ่งส่วนใด หรือองค์กรหนึ่งองค์กรใด ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย หรือต่อการเรียนการสอนของนักศึกษา สถาบันการศึกษานั้นควรจัดพิมพ์เผยแพร่และจำหน่ายให้รวดเร็ว โดยมีต้องร้องขอจากผู้วิจัย

บรรณานุกรม

- จรัส สุวรรณเวลา และคนอื่น ๆ. บนเส้นทางอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ทิพาพันธ์ ศศิธรเวชกุล. "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล". มหาวิทยาลัยมหิดล. 2, 1, มกราคม-มีนาคม 2538 : หน้า 56 - 64.
- นพ ศรีบุญนาท. สถานภาพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์, 2526.
- บุปผา เป็ดทิพย์. "ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.
- ประกอบ คูปรัดน์. "บทบาทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน". ในเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องผลการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว (8 - 10 กันยายน 2532 ณ โรงแรมริเจนท์ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี). เพชรบุรี : โครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ทบวงมหาวิทยาลัย, 2532.
- ผุสดี ถาวรกุล. "สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534). กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2522.
- แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2540.
- พรเพ็ญ ปฏิสัมพันธ์. "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2532.

ไพฑูรย์ พงศบุตร. “คำกล่าวปิดการสัมมนาทางวิชาการของอธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.” ในรายงานการสัมมนาเรื่องการพัฒนาศักยภาพในการวิจัยของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรุงเทพมหานคร วันที่ 18 – 20 มีนาคม 2541. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัยและสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2541.

ไพศาล หวังพานิช. “การสร้างงานวิจัยสำหรับอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน” ใน รายงานการสัมมนาเรื่องการพัฒนาศักยภาพในการวิจัยของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรุงเทพมหานคร วันที่ 18 – 20 มีนาคม 2541. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัยและสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2541.

ปัญญา สาทร. การศึกษา : ปัญหาที่รบกวนแก่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.

_____. “บทบาทของอาจารย์ในการพัฒนาวิชาการ “วารสารมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต” 2, 6 กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม 2530 : หน้า 20 – 23.

รายงานการสัมมนาเรื่องรูปแบบที่เหมาะสมของมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า วันที่ 30 พฤศจิกายน – 2 ธันวาคม 2527. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2527.

รายงานการสัมมนาเรื่องรูปแบบที่เหมาะสมของมหาวิทยาลัยในอนาคต ณ โรงแรมไฮแอท ออร์คิด จ. เชียงใหม่ วันที่ 27 – 29 พฤษภาคม 2535. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย, 2535.

รายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องทิศทางการวิจัยทางการศึกษาของชาติ ณ โรงแรมเอเชีย กรุงเทพฯ : วันที่ 9-10 พฤศจิกายน 2537. กรุงเทพฯ : สำนักสารสนเทศทางการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2537.

วลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง”. พระจอมเกล้าเจ้าฯ ลาดกระบัง. 6, 1, มีนาคม 2541 : หน้า 23 – 33.

วันชัย ศิริชนะ. “นโยบายการสนับสนุนงานวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย” ใน รายงานการสัมมนาเรื่องการพัฒนาศักยภาพในการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรุงเทพมหานคร วันที่ 18 – 20 มีนาคม 2541. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัยและสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2541.

ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. “ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2541.

สมหมาย จันทรเรือง. “การศึกษาเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์ปริญาครูศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

สินธะวา คามดิษฐ์ และ วิสริต สุวรรณวิเวก. การวิเคราะห์งานวิจัยของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2536.

สุกานดา ดีโพธิ์กลาง. ทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2542.

อัญชลี สีตบุตร. “ทิศทางการส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของทบวงมหาวิทยาลัย”. วิทยานิพนธ์ปริญาครูศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่องการวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2522.

ภาคผนวก

ก. แบบสอบถาม

24 มกราคม 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านคณาจารย์วิทยาลัย/มหาวิทยาลัยเอกชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ดิฉัน นางสาวอรรณ สุทธิพิทักษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ กำลังทำวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน” ซึ่งผลการวิจัยนี้จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารที่จะกระตุ้นและส่งเสริมให้อาจารย์ได้ทำวิจัยกันมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากร และเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการจัดระบบการศึกษาของประเทศให้ดียิ่งขึ้น

จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ และขอความกรุณาส่งกลับ ภายในวันที่ 31 มีนาคม 2543 จะเป็นพระคุณยิ่ง คำตอบของท่านจะถือว่าเป็นความลับ และจะไม่กระทบกระเทือนต่อท่านและผู้ใดทั้งสิ้น ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอรรณ สุทธิพิทักษ์)

แบบสำรวจ

โครงการ “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย
เอกชน”

ชื่อวิทยาลัย/มหาวิทยาลัยที่สังกัด.....

คำชี้แจงในการตอบแบบสำรวจ แบบสำรวจฉบับนี้มุ่งสำรวจความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน โปรดตอบคำถามที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของท่านอย่างอิสระ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัย และเพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารที่จะกระตุ้นและส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ทำวิจัยกันมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากร และเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการจัดระบบการศึกษาของประเทศให้ดียิ่งขึ้น

แบบสำรวจมีอยู่ 3 ตอน

ตอนที่ 1

ลักษณะและสถานภาพการทำวิจัยของผู้ตอบ

โปรดทำเครื่องหมาย (✓) หรือเติมข้อความเกี่ยวกับตัวท่านเองลงในช่องว่างของคำถามต่อไปนี้

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 25 ปี () 25 – 29 ปี () 30 – 34 ปี () 35 – 39 ปี
() 40 – 44 ปี () 45 – 49 ปี () 50 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

() โสด () สมรส () อื่น ๆ (โปรดระบุ)... ..

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

() ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก
() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. ตำแหน่งวิชาการ

() อาจารย์ () ผู้ช่วยศาสตราจารย์ () รองศาสตราจารย์
() ศาสตราจารย์ () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. สาขาที่สอน

- () สังคมศาสตร์ () มนุษยศาสตร์ () วิทยาศาสตร์กายภาพ
() วิทยาศาสตร์ชีวภาพ () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ตำแหน่งบริหาร

- () หัวหน้าภาควิชา () รองคณบดี () คณบดี
() รองอธิการบดี () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษารวมทุกแห่ง

- () 1-2 ปี () 3-4 ปี () 5-9 ปี () 10-14 ปี
() 15-19 ปี () 20-24 ปี () 25 ปีขึ้นไป

9. ประสบการณ์ในการทำวิจัย

- () เคยทำวิจัย เป็นงานวิจัยประเภท () ปรินซิพนิพนธ์ () ไม่ใช่ปรินซิพนิพนธ์
() ไม่เคยทำวิจัย (ข้ามไปตอบข้อ 16)
() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

10. สาขาที่ท่านทำวิจัย

- () สังคมศาสตร์ () มนุษยศาสตร์ () วิทยาศาสตร์กายภาพ
() วิทยาศาสตร์ชีวภาพ () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. วัตถุประสงค์ในการทำวิจัยของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการ () ต้องการความก้าวหน้าทางวิชาการ
() ต้องการค่าจ้าง/ผลตอบแทน
() ต้องการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการสอนหรือการเขียนตำรา
() เป็นส่วนหนึ่งของงานในหน้าที่ () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. จำนวนงานวิจัยที่ทำในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา.....เรื่อง ในจำนวนนี้เป็นงานวิจัยที่เสร็จแล้ว.....เรื่อง กำลังดำเนินการอยู่.....เรื่อง

13. ความต่อเนื่องในการทำวิจัยในช่วงเวลาที่ผ่านมา

- () ทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เฉลี่ยปีละ.....เรื่อง
() ทำเมื่อต้องการนำมาใช้ในการสอนหรือเขียนตำรา
() ทำเมื่อต้องการนำมาเขียนบทความหรือนำเสนอในการประชุมสัมมนา
() ทำเมื่อต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการ
() ทำเมื่อได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน
() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

14. แหล่งเงินทุนวิจัย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ สถาบันหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่ให้การสนับสนุน ☐ ทบวงมหาวิทยาลัย
☐ สภาวิจัยแห่งชาติ
☐ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ☐ หน่วยงานภายนอกให้ทุน
☐ หน่วยงานภายนอกจ้างให้ทำ ☐ ใช้เงินทุนส่วนตัว
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

15. การเคยได้รับรางวัลเกี่ยวกับผลงานวิจัยที่ทำ

- ☐ เคย จำนวนงานวิจัยที่เคยได้รับรางวัล.....เรื่อง
 ชื่อรางวัลที่ได้รับ.....
☐ ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 17.)

16. สาเหตุที่ไม่ทำวิจัย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย ☐ ไม่มีเวลาในการทำวิจัย
☐ ขาดเงินทุนสนับสนุนการวิจัย ☐ ไม่มีความจำเป็นต้องทำวิจัย
☐ หาเรื่องมาทำวิจัยไม่ได้ ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

17. ความสนใจที่จะทำวิจัยในอนาคต

- ☐ สนใจมากที่สุด ☐ สนใจมาก ☐ เฉยๆ
☐ ไม่ค่อยสนใจ ☐ ไม่สนใจเลย

ตอนที่ 2

ทัศนคติของผู้ตอบที่มีต่องานวิจัย

โปรดระบุระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่องานวิจัยในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	งานวิจัยเป็นงานที่ยากและทำไม่ได้ทุกคน					
2	วิธีวิจัยไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับนักวิจัยเป็นหลัก					
3	การทำวิจัยของอาจารย์มีผลทำให้คุณภาพการสอนลดลง					
4	การทำวิจัยจะทำให้โอกาสในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ในด้านอื่น ๆ น้อยลง					
5	ผลงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ไม่ค่อยได้					
6	อาจารย์ที่ดีควรต้องมีผลงานวิจัยด้วย					
7	อาจารย์ไม่จำเป็นต้องทำวิจัยเพราะสามารถได้รับการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ โดยใช้ผลงานด้านอื่น ๆ อยู่แล้ว					
8	อาจารย์ที่มีผลงานวิจัย มักได้รับการยกย่องทางด้านวิชาการมากกว่าอาจารย์ที่มีผลงานด้านอื่นๆ					
9	การสอนที่ดีควรจะต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย					
10	แรงจูงใจด้านผลตอบแทนไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อาจารย์สนใจทำวิจัย					
11	การไม่มีเงินทุนสนับสนุนการวิจัยอย่างเพียงพอทำให้อาจารย์ไม่สนใจทำวิจัย					
12	สถาบันการศึกษาอุดมศึกษาทุกแห่งควรสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัย					
13	สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวิจัยอย่างต่อเนื่อง					
14	สถาบันการศึกษาควรลดภาระด้านการสอนให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัย					
15	สถาบันควรสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการวิจัยให้มีปริมาณเพียงพอและสะดวกในการใช้งาน					
16	มหาวิทยาลัยควรพิจารณาความดีความชอบให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัยเป็นกรณีพิเศษ					
17	นักวิจัยส่วนใหญ่ขาดจรรยาบรรณของนักวิจัย					

ตอนที่ 3

ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยของผู้ตอบ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย ขอให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียวเท่านั้น

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ขาดการสนับสนุนด้านวัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการวิจัย					
2	ขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาโดยตรง					
3	ขาดการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน					
4	การขาดข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวิจัย					
5	ขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย					
6	ขาดความรู้ในเรื่องวิธีการเขียนโครงการเพื่อขอทุนสนับสนุนจากสถาบันและ/หรือหน่วยงานภายนอก					
7	ขาดผู้นำในการทำวิจัย					
8	การจัดวันและเวลาสอนไม่เอื้อต่อการทำวิจัย					
9	สถาบันไม่ยอมผ่อนผันเรื่องเวลาปฏิบัติงาน					
10	หน่วยงานไม่อนุญาตให้อาจารย์ลาไปทำวิจัย					
11	เวลาที่จะใช้ในการทำวิจัย					
12	การมีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป					
13	การมีภาระกิจงานด้านอื่นๆ เช่น ด้านการบริหาร					
14	ภาระทางครอบครัวไม่เอื้อต่อการทำวิจัย					
15	ความไม่เพียงพอของเงินอุดหนุนการวิจัย					
16	ความยุ่งยากของขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินทุนอุดหนุนการวิจัย					
17	ความไม่เพียงพอของตำรา วารสาร และสื่อต่าง ๆ ในห้องสมุดสำหรับค้นคว้า					
18	การสนับสนุนของหน่วยงานที่ผู้วิจัยสังกัดอยู่					
19	การประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์					
20	การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการวิจัย					
21	ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในการทำวิจัยของอาจารย์

1. ด้านการฝึกอบรมการทำวิจัยให้กับอาจารย์

.....

.....

.....

2. ด้านเงินอุดหนุนการวิจัย

.....

.....

.....

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย

3.1 ด้านวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการวิจัย

.....

.....

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนให้อาจารย์ที่ทำวิจัย

.....

.....

3.3 ด้านการจัดตารางสอนที่เอื้อต่อการทำวิจัย

.....

.....

4. ด้านการให้สิ่งจูงใจกับอาจารย์ที่ทำงานวิจัย

.....

.....

.....

5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ตารางที่ 4-19 แสดงลักษณะของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	186	43.9
หญิง	238	56.1
รวม	424	100

ตารางที่ 5 แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	14	3.3
25 – 29 ปี	98	23.1
30 – 34 ปี	112	26.4
35 – 39 ปี	81	19.1
40 – 44 ปี	58	13.7
45 – 49 ปี	29	6.8
50 ปีขึ้นไป	32	7.5
ยอดรวม	424	100

ตารางที่ 6 แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ
สมรส

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	235	55.4
สมรส	186	43.9
อื่น ๆ	3	.7
ยอดรวม	424	100

ตารางที่ 7 แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการ
ศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	72	17.0
ปริญญาโท	339	80.0
ปริญญาเอก	13	3.1
ยอดรวม	424	100

ตารางที่ 8 แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งทาง
วิชาการ

ตำแหน่งวิชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาจารย์	406	95.8
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	16	3.8
รองศาสตราจารย์	2	0.5
ยอดรวม	424	100

ตารางที่ 9 แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชาที่
สอน

สาขาที่สอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สังคมศาสตร์	234	55.2
มนุษยศาสตร์	76	17.9
วิทยาศาสตร์กายภาพ	92	21.7
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	21	5.0
ไม่ระบุข้อมูล	1	.2
ยอดรวม	424	100

ตารางที่ 10 แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามซึ่งจำแนกตามตำแหน่งบริหาร

ตำแหน่งบริหาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หัวหน้าภาควิชา	31	7.3
รองคณบดี	8	1.9
คณบดี	13	3.1
ไม่มีตำแหน่งบริหาร	44	10.4
ไม่ระบุข้อมูล	328	77.4
ยอดรวม	424	100

ตารางที่ 11 แสดงกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งจำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษารวมทุกแห่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 2 ปี	87	20.5
3 - 4 ปี	100	23.6
5 - 9 ปี	124	29.2
10 - 14 ปี	54	12.7
15 - 19 ปี	32	7.5
20 - 24 ปี	15	3.5
25 ปีขึ้นไป	12	2.8
ยอดรวม	424	100

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย

ประสบการณ์ในการทำวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยทำงานวิจัย	258	60.8
ไม่เคยทำวิจัย	156	36.9
อื่น ๆ	6	1.4
ไม่ระบุข้อมูล	4	.9
ยอดรวม	424	100

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามวัตถุประสงค์ ความต่อเนื่อง และ แหล่งเงินทุนในการทำวิจัย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย		
ต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการ	35	13.57
ต้องการค่าจ้าง/ผลตอบแทน	19	6.19
ต้องการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการสอนหรือการเขียนตำรา	49	18.99
เป็นส่วนหนึ่งของงานในหน้าที่	86	34.50
ต้องการความก้าวหน้าทางวิชาการ	64	24.81
อื่น ๆ	5	1.94
2. ความต่อเนื่องในการทำวิจัยในช่วงเวลาที่ผ่านมา		
ทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	39	15.12
ทำเมื่อต้องการนำมาใช้ในการสอนหรือเขียนตำรา	45	17.44
ทำเมื่อต้องการนำมาเขียนบทความหรือนำเสนอในการประชุมสัมมนา	41	15.89
ทำเมื่อต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการ	41	15.89
ทำเมื่อได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน	55	21.32
อื่น ๆ	37	14.34
3. แหล่งเงินทุนวิจัย		
สถาบันหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่ให้การสนับสนุน	72	27.90
สภาวิจัยแห่งชาติ	29	11.24
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)	28	10.85
หน่วยงานภายนอกจ้างให้ทำ	18	6.98
ทบวงมหาวิทยาลัย	38	14.73
หน่วยงานภายนอกให้ทุน	21	8.14
ใช้เงินทุนส่วนตัว	50	19.38
อื่น ๆ	2	0.78

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย กับสาขา
ที่ทำวิจัย จำนวนผลงานวิจัยที่ทำในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา และรางวัลที่ได้รับ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เคยทำวิจัย	258	60.8
1. สาขาที่ทำวิจัย		
(1) สังคมศาสตร์	133	51.55
(2) มนุษยศาสตร์	42	16.28
(3) วิทยาศาสตร์กายภาพ	63	24.42
(4) วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	17	6.59
(5) อื่น ๆ	3	1.16
2. จำนวนงานวิจัยที่ทำในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา		
(1) ทำ 1 เรื่อง	82	31.78
(2) ทำ 2 เรื่อง	25	9.69
(3) ทำ 3 เรื่อง	20	7.75
(4) ทำ 4 เรื่อง	5	1.94
(5) ทำ 5 เรื่อง	3	1.16
(6) ทำ 6 เรื่อง	2	0.78
(7) ไม่ระบุจำนวนเรื่อง	121	46.90
3. เคยได้รับรางวัลเกี่ยวกับผลงานวิจัยที่ทำ		
(1) เคยได้รับรางวัล	6	2.33
(2) ไม่เคยได้รับรางวัล	250	96.90
(3) ไม่ระบุข้อมูล	2	0.78

ตารางที่ 15 แสดงกลุ่มของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานวิจัย
กับสาเหตุที่ไม่ทำวิจัย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เคยทำวิจัย	258	60.8
2. ไม่เคยทำวิจัย	156	36.9
สาเหตุที่ไม่ทำวิจัย		
(1) ขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย	88	20.8
(2) ขาดเงินทุนสนับสนุนงานวิจัย	27	6.4
(3) หาเรื่องมาทำวิจัยไม่ได้	37	8.7
(4) ไม่มีเวลาในการทำวิจัย	114	26.9
(5) ไม่มีความจำเป็นต้องทำวิจัย	20	4.7
(6) อื่น ๆ	12	2.8
3. อื่น ๆ	6	1.4
4. ไม่ระบุข้อมูล	4	0.9
ยอดรวม	424	100

หมายเหตุ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 17 ร้อยละของอาจารย์จำแนกตามระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกับปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย	ระดับความคิดเห็น											
		มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		รวม	
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	SD
1	ขาดการสนับสนุนด้านวัสดุและอุปกรณ์	61	14.4	144	31.0	158	37.3	54	12.7	7	1.7	424	0.945
2	ขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาโดยตรง	39	9.2	88	20.8	128	30.2	124	29.2	45	10.6	424	1.133
3	ขาดการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน	12	2.8	57	13.4	172	40.6	141	33.3	42	9.9	424	0.929
4	การขาดข้อมูลที่จำเป็นมาใช้ในการวิจัย	45	10.6	131	30.9	161	38.0	78	18.4	9	2.1	424	0.958
5	ขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์	52	12.3	116	27.4	152	35.8	81	19.1	23	5.4	424	1.061
6	ขาดความรู้ในเรื่องวิธีการเขียนโครงการ	44	10.4	131	30.9	148	34.9	78	18.4	23	5.4	424	1.038
7	ขาดผู้ทำในการทำวิจัย	51	12.0	125	29.5	138	32.5	84	19.8	26	6.1	424	1.084
8	การจัดวันและเวลาสอนไม่สอดคล้องกับการทำวิจัย	111	26.2	120	28.3	129	30.4	54	12.7	10	2.4	424	1.075
9	สถานที่ไปเก็บข้อมูลไม่มีความสะดวกในการปฏิบัติงาน	78	18.4	99	23.3	151	35.6	76	17.9	20	4.7	424	1.110
10	หน่วยงานไม่อนุญาตให้อาจารย์ลงไปทำวิจัย	66	15.6	81	19.1	140	33.0	94	22.2	43	10.1	424	1.199
11	เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย	102	24.1	135	31.8	114	26.9	58	13.7	15	3.5	424	1.101
12	การมีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป	92	21.7	124	29.2	134	31.6	59	13.9	15	3.5	424	1.085
13	การมีภาระกิจงานด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการบริหาร	48	11.3	103	24.3	128	30.2	97	22.2	48	11.3	424	1.175
14	ภาระทางครอบครัวไม่เอื้อต่อการทำวิจัย	26	6.1	77	18.2	135	31.8	116	27.4	70	16.5	424	1.129
15	ความไม่เพียงพอของเงินอุดหนุนการวิจัย	65	15.3	127	30.0	150	35.4	65	15.3	17	4.0	424	1.044
16	ความยุ่งยากของขั้นตอนและระบบการเบิกจ่าย	74	17.5	129	30.4	161	38.0	53	12.5	7	1.7	424	0.975
17	ความไม่เพียงพอของตำราวารสารและสื่อต่างๆในห้องสมุด	95	22.4	141	33.3	127	30.0	53	12.5	8	1.9	424	1.025
18	การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ผู้วิจัยสังกัดอยู่	48	11.3	91	21.5	181	42.7	95	22.4	9	2.1	424	0.974
19	การประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์	36	8.5	91	21.5	172	40.6	100	23.6	25	5.9	424	1.014
20	การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัย	47	11.1	99	23.4	185	43.7	72	17.0	20	4.7	424	1.002

ปัจจัยและลำดับความสำคัญของปัจจัยด้านสถานภาพของอาจารย์ที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นที่มี
ต่องานวิจัย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของอาจารย์ และความคิดเห็นของ
อาจารย์ที่มีต่องานวิจัยด้านต่าง ๆ โดยการทดสอบไคสแควร์ และการหาค่า Contingency
Coefficient ผลเป็นดังนี้

ตารางที่ 18 แสดงค่าความสัมพันธ์ของอาจารย์ที่มีต่องานวิจัยด้านต่าง ๆ กับสถานภาพของอาจารย์

ข้อที่	ข้อความ	เพศ	อายุ	สถานภาพ สมรส	การศึกษา สูงสุด	ตำแหน่ง วิชาการ	สาขาที่ สอน	ตำแหน่ง บริหาร	ระยะเวลา ที่ปฏิบัติงาน
1	งานวิจัยเป็นงานที่ยากและทำไม่ได้ทุกคน	.25043 .11194	.98245 .16429	.46593 .12333	.74668 .10904	.25716 .15263	.36582 .17296	.0.0281* .43930	.57834 .22217
2	วิจัยไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอน ขึ้นอยู่กับนักวิจัยเป็นหลัก	.00526* .18332	.11643 .26660	.76570 .10714	.48638 .13162	.12758 .16967	.08590 .20791	.43148 .33552	.00644* .30860
3	การทำวิจัยของอาจารย์มีผลทำให้คุณภาพการสอนลดลง	.13208 .12809	.05084 .28097	.16353 .16409	.49712 .13072	.76704 .10700	.00064* .27337	.70173 .29298	.17588 .25815
4	การทำวิจัยจะทำให้โอกาสในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ ในด้านอื่น ๆ น้อยลง	.40319 .09692	.65278 .21605	.18373 .16132	.34930 .14352	.88760 .09233	.24771 .18438	.63051 .30483	.25240 .24965
5	ผลงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ไม่ค่อยได้	.05838 .14504	.64007 .21712	.64039 .11872	.21698 .15716	.85458 .09701	.09210 .20657	.96205 .21982	.98550 .16209
6	อาจารย์ที่ควรต้องมีผลงานวิจัยด้วย	.13226 .12806	.02845* .28965	.06219 .18393	.24704 .15373	.91905 .08696	.62789 .15096	.95802 .22247	.00889* .30480
7	อาจารย์ไม่จำเป็นต้องทำวิจัยเพราะสามารถได้รับ การเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการโดยใช้ผลงานด้านอื่น ๆ อยู่แล้ว	.00218* .19485	.56085 .22357	.00024* .25591	.15563 .16524	.08947 .17702	.11470 .20221	.56006 .31586	.02446* .29177
8	อาจารย์ที่มีผลงานวิจัย มักได้รับการยกย่องทางด้านวิชาการ มากกว่าอาจารย์ที่มีผลงานด้านอื่น ๆ	.03595* .15386	.11273 .26721	.31078 .14716	.23884 .15464	.18379 .16131	.59345 .15386	.79130 .27608	.11921 .26614

ตารางที่ 18 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่องานวิจัยด้านต่าง ๆ กับสถานภาพของอาจารย์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เพศ	อายุ	สถานภาพสมรส	การศึกษาสูงสุด	ตำแหน่งวิชาการ	สาขาที่สอน	ตำแหน่งบริหาร	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน
9	การสอนที่ดีควรจะต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย	.01458*	.11867	.27158	.20063	.96710	.69989	.09173	.09362
		.16860	.26623	.15111	.15915	.07471	.14462	.40530	.27066
10	แรงจูงใจด้านผลตอบแทนไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อาจารย์สนใจทำวิจัย	.25548	.00453*	.42608	.64963	.41419	.38007	.79048	.21550
		.11138	.31260	.13672	.11792	.13774	.17170	.27625	.25352
11	การไม่มียกย่องสนับสนุนการวิจัยอย่างเพียงพอทำให้อาจารย์ไม่สนใจทำวิจัย	.19881	.00595*	.11795	.05243	.54120	.20082	.54583	.02683*
		.13016	.32330	.18725	.20262	.14342	.18973	.31805	.31487
12	สถาบันการศึกษาควรตั้งศูนย์ที่ปรึกษาทุกแห่งควรสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัย	.54789	.06411	.66906	.25073	.97001	.20183	.49681	.18785
		.07053	.24834	.09727	.13467	.05591	.16749	.23024	.22717
13	สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับ การวิจัยอย่างต่อเนื่อง	.89326	.36764	.26138	.85326	.98363	.09772	.29807	.71193
		.05102	.23914	.15218	.09718	.06698	.20542	.26504	.21087
14	สถาบันการศึกษาควรลดภาระด้านการสอนให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัย	.53540	.66825	.30481	.14916	.27232	.13873	.09036	.79812
		.09784	.24095	.16395	.18218	.16720	.19821	.40580	.22873
15	สถาบันควรสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อใช้ในการวิจัยให้มีปริมาณเพียงพอและสะดวกในการใช้งาน	.60050	.41633	.98121	.96486	.66526	.05424	.13575	.67583
		.08027	.23510	.06841	.07551	.11655	.21622	.30359	.21408
16	มหาวิทยาลัยควรพิจารณาความดีความชอบให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัยเป็นพิเศษ	.81729	.73674	.19774	.22784	.47019	.06495	.40538	.93802
		.06040	.20857	.15952	.15589	.13297	.21306	.33958	.18101

ตารางที่ 18 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่องานวิจัยด้านต่าง ๆ กับสถานภาพของอาจารย์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เพศ	อายุ	สถานภาพ	การศึกษาระดับสูงสุด	ตำแหน่งวิชาการ	สาขาที่สอน	ตำแหน่งบริหาร	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน
17	นักวิจัยส่วนใหญ่ขาดจรรยาบรรณของนักวิจัย	.52317	.42395	.57612	.71730	.00695*	.41366	.81160	.15008
		.08669	.23448	.12416	.11184	.21762	.16880	.27173	.26153
18	ประสบการณ์ในการทำวิจัย	.05831	.93566	.40219	.00387*	.88183	.00204*	.63990	.71699
		.11555	.11453	.09747	.18831	.05287	.21695	.20850	.14353
19	จำนวนงานวิจัยที่ทำในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา	.31515	.61297	.86926	.36945	.87311	.04710*	.31519	.59594
		.12739	.25861	.09419	.17223	.04399	.28896	.28526	.26093

หมายเหตุ : ตัวเลขบรรทัดบนของแต่ละข้อแทนค่า Significance และตัวเลขบรรทัดล่างแทนค่า Contingency Coefficient

* แทนการมีความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของอาจารย์และความคิดเห็นที่มีต่องานวิจัยด้านต่าง ๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สถานภาพของอาจารย์ที่มีผลต่อความคิดเห็นในแต่ละด้านเมื่อเรียงลำดับความสำคัญ เป็นดังนี้

ด้าน	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
1. งานวิจัยเป็นงานที่ยากและทำไม่ได้ทุกคน	ตำแหน่งบริหาร	-	-
2. วิธีวิจัยไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับนักวิจัยเป็นหลัก	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษารวมทุกแห่ง	เพศ	-
3. การทำวิจัยของอาจารย์มีผลทำให้คุณภาพการสอนลดลง	สาขาที่สอน	-	-
4. อาจารย์ที่ดี ควรต้องมีผลงานวิจัยด้วย	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษารวมทุกแห่ง	อายุ	-
5. อาจารย์ไม่จำเป็นต้องทำวิจัยเพราะสามารถได้รับการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการโดยใช้ผลงานด้านอื่น ๆ อยู่แล้ว	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษารวมทุกแห่ง	สถานภาพสมรส	เพศ
6. อาจารย์ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยกย่องทางด้านวิชาการมากกว่าอาจารย์ที่มีผลงานด้านอื่น ๆ	เพศ	-	-
7. การสอนที่ดีควรจะต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย	เพศ	-	-
8. แรงจูงใจด้านผลตอบแทนไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อาจารย์สนใจทำวิจัย	อายุ	-	-
9. การไม่มีเงินทุนสนับสนุนการวิจัยอย่างเพียงพอ ทำให้อาจารย์ไม่สนใจทำวิจัย	อายุ	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษารวมทุกแห่ง	-
10. นักวิจัยส่วนใหญ่ขาดจรรยาบรรณของนักวิจัย	ตำแหน่งวิชาการ	-	-

ปัจจัยและลำดับความสำคัญของปัจจัยด้านสถานภาพของอาจารย์ที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของอาจารย์และความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย โดยการทดสอบไคสแควร์ และการหาค่า Contingency Coefficient จะได้ค่า Significance และ Contingency Coefficient ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 19 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยกับสถานภาพของอาจารย์

ข้อที่	ข้อความ	เพศ	อายุ	สถานภาพ สมรส	การศึกษา สูงสุด	ตำแหน่ง วิชาการ	สาขาที่ สอน	ตำแหน่ง บริหาร	ระยะเวลา ที่ปฏิบัติงาน
1	ขาดการสนับสนุนด้านวัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการวิจัย	.35388	.00321*	.59337	.16131	.00000*	.00025*	.54504	.43973
		.10141	.31533	.12271	.16441	.32447	.28266	.31816	.23321
2		.83239	.23146	.86173	.51093	.17411	.77974	.64235	.96148
3	ขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาโดยตรง	.05673	.25181	.09606	.12957	.16262	.13681	.30292	.17420
		.73417	.32014	.43308	.15984	.57732	.99242	.52232	.67567
		.06867	.19985	.13612	.16477	.12406	.08878	.32164	.21409
4	การขาดข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวิจัย	.74878	.04466*	.55879	.53980	.00228*	.30688	.15491	.18498
		.06730	.28299	.12560	.12718	.23150	.17839	.38652	.25703
5		.05929	.33594	.50325	.09422	.87249	.10282	.43485	.23408
6	ขาดความรู้ในเรื่องวิธีการเขียนโครงการเพื่อขอทุนสนับสนุน จากสถาบันและ/หรือหน่วยงานภายนอก	.15637	.26756	.14656	.19180	.11079	.20441	.33500	.27700
		.35484	.00094*	.34021	.00135*	.62662	.32457	.24376	.28750
		.10132	.32882	.14436	.23753	.11990	.17672	.36716	.24625
7	ขาดผู้นำในการทำวิจัย	.25143	.50835	.81919	.39839	.66110	.50490	.24133	.50158
		.12388	.25374	.11767	.15540	.13329	.16118	.36763	.25426
8		.19081	.96270	.94866	.49595	.06839	.68428	.29326	.83555
	การจัดวันและเวลาสอนไม่เอื้อต่อการทำวิจัย	.11922	.17376	.08038	.13082	.18218	.14603	.35806	.19800

ตารางที่ 19 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยกับสถานภาพของอาจารย์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เพศ	อายุ	สถานภาพ สมรส	การศึกษา สูงสุด	ตำแหน่ง วิชาการ	สาขาที่ สอน	ตำแหน่ง บริหาร	ระยะเวลา ที่ปฏิบัติงาน
9	สถาบันไม่ยอมมอบเงินเรื่องเวลาปฏิบัติงาน	.62445 .07827	.26194 .24870	.87116 .09475	.36595 .14200	.35689 .14283	.61635 .15194	.29874 .35710	.30395 .24472
10	หน่วยงานไม่อนุญาตให้อาจารย์ลงไปทำวิจัย	.20240 .11770	.87489 .19271	.97690 .07064	.14903 .16623	.13022 .16923	.16040 .19500	.15232 .38717	.16199 .25992
11	เวลาที่จะใช้ในการทำวิจัย	.08243 .13825	.74763 .20752	.00154* .23605	.89680 .09087	.31202 .14704	.09842 .20528	.55931 .31598	.27769 .24718
12	การมีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป	.67251 .08626	.56459 .24935	.27081 .16735	.13893 .18375	.38448 .15662	.46787 .16424	.72363 .28911	.91498 .21254
13	การมีภาระกิจงานด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการบริหาร	.10874 .13243	.36934 .23643	.54339 .12688	.67943 .11530	.35692 .14282	.42986 .16742	.92977 .23703	.01989* .29459
14	ภาระทางครอบครัวไม่เอื้อต่อการทำวิจัย	.77328 .06494	.21668 .25339	.00000* .32004	.26889 .15139	.84080 .09877	.90794 .11978	.97071 .21327	.29872 .24520
15	ความไม่เพียงพอของเงินอุดหนุนการทำวิจัย	.02257* .16170	.02019* .29439	.23545 .15502	.03641* .19324	.10766 .17327	.05548 .21583	.95746 .22282	.30155 .24494
16	ความยุ่งยากของขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่าย เงินอุดหนุนการทำวิจัย	.53218 .09811	.04164 .30865	.63295 .13573	.04483* .02530	.08065 .19481	.75986 .13887	.69677 .29384	.68819 .23925

ตารางที่ 19 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยกับสถานภาพของอาจารย์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เพศ	อายุ	สถานภาพ สมรส	การศึกษา สูงสุด	ตำแหน่ง วิชาการ	สาขาที่ สอน	ตำแหน่ง บริหาร	ระยะเวลา ที่ปฏิบัติงาน
17	ความไม่เพียงพอของตำรา วารสาร และสื่อต่างๆในห้องสมุด สำหรับค้นคว้า	.81441 .06071	.01943* .29490	.76136 .10758	.68052 .11520	.27208 .15105	.59404 .15381	.93831 .23319	.32950 .24243
18	การสนับสนุนของหน่วยงานที่ผู้วิจัยสังกัดอยู่	.03547* .15396	.30666 .24448	.70153 .11330	.41433 .13773	.68341 .11494	.09175 .20664	.75551 .28320	.67892 .21381
19	การประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์	.12635 .12910	.31725 .24352	.17009 .16317	.92011 .08676	.19421 .15996	.65667 .14847	.80193 .27383	.77013 .20529
20	การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการวิจัย	.73643 .08047	.03462* .31132	.93151 .10048	.03628* .20881	.04531* .20512	.00194* .26178	.23727 .36842	.25692 .27473
21	ปัญหาอื่นๆ	.26307 .11054	.47645 .23027	.91429 .08785	.73119 .11053	.97166 .07295	.13117 .50350	.28730 .74536	.26109 .24879

จากตารางข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สถานภาพของอาจารย์ที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย เมื่อเรียงลำดับความสำคัญเป็นดังนี้

ด้าน	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
1. ขาดการสนับสนุนด้านวัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการวิจัย	ตำแหน่งวิชาการ	อายุ	สาขาที่สอน
1. การขาดข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวิจัย	อายุ	ตำแหน่งวิชาการ	-
3. ขาดความรู้ในเรื่องวิธีการเขียนโครงการเพื่อขอทุนสนับสนุนจากสถาบันและ/หรือหน่วยงานภายนอก	อายุ	การศึกษาสูงสุด	-
4. เวลาที่จะใช้ในการทำวิจัย	สถานภาพสมรส	-	-
5. การมีภารกิจงานด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการบริหาร	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษารวมทุกแห่ง	-	-
6. ภาระทางครอบครัวไม่เอื้อต่อการทำวิจัย	สถานภาพสมรส	-	-
7. ความไม่เพียงพอของเงินอุดหนุนการวิจัย	อายุ	การศึกษาสูงสุด	เพศ
8. ความยุ่งยากของขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินทุนอุดหนุนการวิจัย	อายุ	การศึกษาสูงสุด	-
9. ความไม่เพียงพอของตำรา วารสาร และสิ่งต่าง ๆ ในห้องสมุดสำหรับค้นคว้า	อายุ	-	-
10. การสนับสนุนของหน่วยงานที่ผู้วิจัยสังกัดอยู่	เพศ	-	-
11. การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัย	อายุ	สาขาที่สอน	การศึกษาสูงสุด